

SEJM
RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ
V kadencja
Prezes Rady Ministrów
RM 10-101-07

Druk nr 1934

Warszawa, 5 lipca 2007 r.

Pan
Ludwik Dorn
Marszałek Sejmu
Rzeczypospolitej Polskiej

Na podstawie art. 118 ust. 1 Konstytucji Rzeczypospolitej Polskiej z dnia 2 kwietnia 1997 r. przedstawiam Sejmowi Rzeczypospolitej Polskiej projekt ustawy

- o udziale Rzeczypospolitej Polskiej w Systemie Informacyjnym Schengen oraz Systemie Informacji Wizowej.

Jednocześnie uprzejmie informuję Pana Marszałka, że brakujące projekty aktów wykonawczych zostaną przekazane niezwłocznie po ich opracowaniu.

W załączeniu przedstawiam także opinię dotyczącą zgodności proponowanych regulacji z prawem Unii Europejskiej.

Ponadto uprzejmie informuję, że do prezentowania stanowiska Rządu w tej sprawie w toku prac parlamentarnych został upoważniony Minister Spraw Wewnętrznych i Administracji.

(-) Jarosław Kaczyński

U S T A W A

z dnia

o udziale Rzeczypospolitej Polskiej w Systemie Informacyjnym Schengen oraz Systemie Informacji Wizowej

Rozdział 1

Przepisy ogólne

Art. 1. Ustawa określa zasady i tryb udziału Rzeczypospolitej Polskiej w Systemie Informacyjnym Schengen oraz Systemie Informacji Wizowej, w tym obowiązki organów dokonujących wpisów oraz organów uprawnionych do dostępu do danych w zakresie wykorzystywania informacji w Systemie Informacyjnym Schengen oraz Systemie Informacji Wizowej poprzez Krajowy System Informatyczny.

Art. 2. Ilekroć w ustawie jest mowa o:

- 1) bezpośrednim dostępie – rozumie się przez to dostęp do danych wykorzystywanych poprzez Krajowy System Informatyczny, realizowany w sposób bezpośredni przez organ wskazany w ustawie;
- 2) Centralnym Systemie Informacji Wizowej – rozumie się przez to Centralny Wizowy System Informacyjny, o którym mowa w art. 1 ust. 2 decyzji Rady 2004/512/WE z dnia 8 czerwca 2004 r. w sprawie ustanowienia Wizowego Systemu Informacyjnego (VIS) (Dz.Urz. UE L 213 z 15.06.2004);

- 3) centralnym organie technicznym KSI – rozumie się przez to Komendanta Głównego Policji;
- 4) danych – rozumie się przez to dane SIS lub dane VIS;
- 5) danych SIS – rozumie się przez to dane określone w art. 94 Konwencji Wykonawczej z dnia 19 czerwca 1990 r. do Układu z Schengen z dnia 14 czerwca 1985 r. między Rządami Państw Unii Gospodarczej Beneluksu, Republiki Federalnej Niemiec oraz Republiki Francuskiej w sprawie stopniowego znoszenia kontroli na wspólnych granicach (Dz.Urz. UE L 239 z 22.09.2000, str.19, z późn. zm.);
- 6) danych VIS – rozumie się przez to dane przetwarzane w Systemie Informacji Wizowej, określone w odrębnych przepisach wydanych przez organy Unii Europejskiej, dotyczących funkcjonowania Systemu Informacji Wizowej;
- 7) informacjach uzupełniających – rozumie się przez to wszelkie informacje, wymieniane za pośrednictwem Biur SIRENE między krajowymi a zagranicznymi organami uprawnionymi do wykorzystywania danych SIS, niezbędne przy dokonywaniu wpisów do Systemu Informacyjnego Schengen lub w celu umożliwienia podjęcia odpowiednich działań, w przypadkach gdy w wyniku przeglądania danych SIS odnaleziono osoby lub przedmioty, których dotyczą wpisy;
- 8) interfejsie krajowym – rozumie się przez to interfejs krajowy, o którym mowa w art. 1 ust. 2 decyzji Rady 2004/512/WE z dnia 8 czerwca 2004 r. w sprawie ustanowienia Wizowego Systemu Informacyjnego;
- 9) jednostce centralnej Systemu Informacyjnego Schengen – rozumie się przez to jednostkę centralną Systemu Informacyjnego Schengen, o której mowa w art. 92 ust. 3 Konwencji Wykonawczej z dnia 19 czerwca 1990 r. do

Układu z Schengen z dnia 14 czerwca 1985 r. między Rządami Państw Unii Gospodarczej Beneluksu, Republiki Federalnej Niemiec oraz Republiki Francuskiej w sprawie stopniowego znoszenia kontroli na wspólnych granicach;

- 10) kopii krajowej – rozumie się przez to kopię bazy danych SIS z jednostki centralnej Systemu Informacyjnego Schengen;
- 11) Krajowym Systemie Informatycznym – rozumie się przez to zespół współpracujących ze sobą urządzeń, oprogramowania, procedur przetwarzania informacji, narzędzi programowych zastosowanych w celu przetwarzania danych oraz infrastrukturę telekomunikacyjną, umożliwiającą organom administracji publicznej i organom wymiaru sprawiedliwości przekazywanie oraz dostęp do danych gromadzonych w Systemie Informacyjnym Schengen oraz Systemie Informacji Wizowej;
- 12) module krajowym – rozumie się przez to polski krajowy moduł Systemu Informacyjnego Schengen, o którym mowa w art. 92 ust. 2 Konwencji Wykonawczej z dnia 19 czerwca 1990 r. do Układu z Schengen z dnia 14 czerwca 1985 r. między Rządami Państw Unii Gospodarczej Beneluksu, Republiki Federalnej Niemiec oraz Republiki Francuskiej w sprawie stopniowego znoszenia kontroli na wspólnych granicach;
- 13) Państwie Członkowskim – rozumie się przez to państwo członkowskie Unii Europejskiej, państwo członkowskie Europejskiego Porozumienia o Wolnym Handlu (EFTA) – strony umowy o Europejskim Obszarze Gospodarczym nienależące do Unii Europejskiej lub państwo niebędące stroną umowy o Europejskim Obszarze Gospodarczym, którego obywatele mogą korzystać ze swobody przepływu osób na podstawie umów zawartych przez to państwo ze Wspólnotą Europejską i jej państwami

członkowskimi, z wyjątkiem państwa, wobec którego Rada podjęła decyzję o niestosowaniu przepisów dorobku Schengen;

- 14) pośrednim dostępie – rozumie się przez to dostęp do danych wykorzystywanych poprzez Krajowy System Informatyczny, realizowany w sytuacjach wskazanych w ustawie za pośrednictwem centralnego organu technicznego KSI albo organu wskazanego w art. 7 ust. 2;
- 15) Systemie Informacyjnym Schengen – rozumie się przez to system informacyjny, o którym mowa w art. 92 ust. 1-3 Konwencji Wykonawczej z dnia 19 czerwca 1990 r. do Układu z Schengen z dnia 14 czerwca 1985 r. między Rządami Państw Unii Gospodarczej Beneluksu, Republiki Federalnej Niemiec oraz Republiki Francuskiej w sprawie stopniowego znoszenia kontroli na wspólnych granicach;
- 16) Systemie Informacji Wizowej – rozumie się przez to system informacyjny, o którym mowa w art. 1 decyzji Rady 2004/512/WE z dnia 8 czerwca 2004 r. w sprawie ustanowienia Wizowego Systemu Informacyjnego;
- 17) wpisie – rozumie się przez to czynności faktyczne skutkujące wprowadzeniem do Systemu Informacyjnego Schengen lub Systemu Informacji Wizowej zestawu danych umożliwiających właściwym organom identyfikację osoby lub przedmiotu oraz podjęcie wnioskowanego działania w związku ze zidentyfikowaniem osoby lub przedmiotu;
- 18) wykorzystywaniu danych – rozumie się przez to przetwarzanie danych będących danymi osobowymi w rozumieniu ustawy z dnia 29 sierpnia 1997 r. o ochronie danych osobowych (Dz. U. z 2002 r. Nr 101, poz. 926, z późn. zm.¹⁾), jak również jakiegokolwiek operacje wykonywane na danych niebędących danymi osobowymi, takie jak

zbieranie, wpisywanie, utrwalanie, przechowywanie, opracowywanie, zmienianie, udostępnianie i usuwanie.

Rozdział 2

Organy i służby uprawnione do wykorzystywania danych

Art. 3. 1. Uprawnienie do bezpośredniego dostępu do Krajowego Systemu Informatycznego w celu dokonywania wpisów danych SIS dotyczących:

- 1) osób poszukiwanych do tymczasowego aresztowania w celu wydania ich na wniosek państw obcych przysługuje: sądowni, prokuraturze;
- 2) osób poszukiwanych do tymczasowego aresztowania w celu przekazania osoby ściganej na podstawie europejskiego nakazu aresztowania przysługuje: sądowni, prokuraturze;
- 3) świadków lub osób wezwanych do stawienia się przed sądami w związku z postępowaniem karnym w celu poniesienia odpowiedzialności za czyny, za które są ścigane, lub osób, wobec których powinien zostać wykonany wyrok w sprawie karnej, lub osób wezwanych do stawienia się w celu odbycia kary pozbawienia wolności, dla ustalenia miejsca ich pobytu przysługuje: sądowni, prokuraturze;
- 4) cudzoziemców, o których mowa w art. 134a ustawy z dnia 13 czerwca 2003 r. o cudzoziemcach (Dz. U. z 2006 r. Nr 234, poz. 1694 oraz z 2007 r. Nr poz. ...) przysługuje Szefowi Urzędu do Spraw Cudzoziemców;
- 5) osób zaginionych lub osób, które dla ich ochrony lub w celu zapobiegania stwarzanym przez nie

zagrożeniom powinny zostać oddane do właściwej placówki opiekuńczej lub leczniczej, przysługuje Policji;

- 6) osób zaginionych, których miejsce przebywania należy ustalić, przysługuje Policji;
- 7) osób, pojazdów, statków wodnych, statków powietrznych i kontenerów wprowadzonych w celu:
 - a) przeprowadzania niejawnego nadzorowania, którego celem jest ściganie przestępstw oraz zapobieganie zagrożeniom bezpieczeństwa publicznego, przysługuje: Policji, organom kontroli skarbowej, Straży Granicznej,
 - b) przeprowadzania kontroli, której celem jest ściganie przestępstw oraz zapobieganie zagrożeniom bezpieczeństwa publicznego, przysługuje: Policji, organom kontroli skarbowej, Straży Granicznej, Służbie Celnej,
 - c) przeprowadzania niejawnego nadzorowania, którego celem jest zapobieganie poważnym zagrożeniom wewnętrznego i zewnętrznego bezpieczeństwa narodowego, przysługuje: Straży Granicznej, Agencji Bezpieczeństwa Wewnętrznego, Agencji Wywiadu, Centralnemu Biuru Antykorupcyjnemu, Służbie Kontrwywiadu Wojskowego, Służbie Wywiadu Wojskowego,
 - d) przeprowadzania kontroli, której celem jest zapobieganie poważnym zagrożeniom wewnętrznego i zewnętrznego bezpieczeństwa narodowego, przysługuje: Straży Granicznej, Agencji Bezpieczeństwa Wewnętrznego, Agencji Wywiadu, Centralnemu Biuru Antykorupcyjnemu,

Służbie Kontrwywiadu Wojskowego, Służbie Wywiadu Wojskowego;

- 8) przedmiotów do celów ich zajęcia lub wykorzystania jako dowód w postępowaniu karnym lub postępowaniu karnym skarbowym przysługuje: sądowi, prokuraturze, Policji, Straży Granicznej, Agencji Bezpieczeństwa Wewnętrznego, Centralnemu Biuru Antykorupcyjnemu, organom kontroli skarbowej, Służbie Celnej.

2. W przypadku awarii systemów lokalnych lub braku bezpośredniego dostępu do Krajowego Systemu Informatycznego spowodowanego innymi niezależnymi od danego organu przyczynami, organy wymienione w ust. 1 mogą dokonywać wpisów danych SIS za pośrednictwem centralnego organu technicznego KSI.

Art. 4. 1. Uprawnienie do bezpośredniego dostępu do Krajowego Systemu Informatycznego w celu wglądu do danych SIS dotyczących:

- 1) osób poszukiwanych do tymczasowego aresztowania w celu wydania ich na wniosek państw obcych przysługuje: Straży Granicznej, Policji, Agencji Bezpieczeństwa Wewnętrznego, Żandarmerii Wojskowej, Centralnemu Biuru Antykorupcyjnemu, Służbie Celnej, organom kontroli skarbowej, sądowi, prokuraturze;
- 2) osób poszukiwanych do tymczasowego aresztowania w celu przekazania osoby ściganej na podstawie europejskiego nakazu aresztowania przysługuje: Straży Granicznej, Policji, Agencji Bezpieczeństwa Wewnętrznego, Żandarmerii Wojskowej, Centralnemu Biuru Antykorupcyjnemu, Służbie Celnej, organom kontroli skarbowej, sądowi, prokuraturze;
- 3) świadków lub osób wezwanych do stawienia się przed sądami w związku z postępowaniem karnym w celu

poniesienia odpowiedzialności za czyny, za które są ścigane, lub osób, wobec których powinien zostać wykonany wyrok w sprawie karnej, lub osób wezwanych do stawienia się w celu odbycia kary pozbawienia wolności, dla ustalenia miejsca ich pobytu przysługuje: Straży Granicznej, Policji, Agencji Bezpieczeństwa Wewnętrznego, Żandarmerii Wojskowej, Centralnemu Biuru Antykorupcyjnemu, Służbie Celnej, organom kontroli skarbowej, sądowi, prokuraturze;

- 4) cudzoziemców, których dane zostały wpisane do Systemu Informacyjnego Schengen dla celów odmowy wjazdu, o których mowa w art. 134a ustawy z dnia 13 czerwca 2003 r. o cudzoziemcach, przysługuje: Straży Granicznej, Policji, Agencji Bezpieczeństwa Wewnętrznego, Żandarmerii Wojskowej, Centralnemu Biuru Antykorupcyjnemu, Agencji Wywiadu, Służbie Celnej, organom kontroli skarbowej, sądowi, prokuraturze, Szefowi Urzędu do Spraw Cudzoziemców, Służbie Kontrwywiadu Wojskowego, wojewodzie, konsulowi, ministrowi właściwemu do spraw zagranicznych;
- 5) osób zaginionych lub osób, które dla ich ochrony lub w celu zapobiegania stwarzanym przez nie zagrożeniom powinny zostać oddane do właściwej placówki opiekuńczej lub leczniczej, przysługuje: Straży Granicznej, Służbie Celnej, Policji, Agencji Bezpieczeństwa Wewnętrznego, Żandarmerii Wojskowej, Centralnemu Biuru Antykorupcyjnemu, organom kontroli skarbowej, sądowi, prokuraturze;
- 6) osób zaginionych, których miejsce przebywania należy ustalić, przysługuje: Straży Granicznej, Służbie Celnej,

Policji, Agencji Bezpieczeństwa Wewnętrznego, Żandarmerii Wojskowej;

- 7) osób lub pojazdów, statków wodnych, statków powietrznych i kontenerów wprowadzonych w celu przeprowadzania niejawnego nadzorowania lub kontroli przysługuje: Straży Granicznej, Służbie Celnej, Policji, Agencji Bezpieczeństwa Wewnętrznego, Żandarmerii Wojskowej, Służbie Kontrwywiadu Wojskowego, Centralnemu Biuru Antykorupcyjnemu, organom kontroli skarbowej, sądowi, prokuraturze;
- 8) przedmiotów w celu ich zajęcia lub wykorzystania jako dowód w postępowaniu karnym, wskazanych w art. 100 ust. 3 lit. a-h Konwencji Wykonawczej z dnia 19 czerwca 1990 r. do Układu z Schengen z dnia 14 czerwca 1985 r. między Rządami Państw Unii Gospodarczej Beneluksu, Republiki Federalnej Niemiec oraz Republiki Francuskiej w sprawie stopniowego znoszenia kontroli na wspólnych granicach, przysługuje: Straży Granicznej, Służbie Celnej, Policji, Agencji Bezpieczeństwa Wewnętrznego, Żandarmerii Wojskowej, Centralnemu Biuru Antykorupcyjnemu, organom kontroli skarbowej, ministrowi właściwemu do spraw wewnętrznych, sądowi, prokuraturze;
- 9) przedmiotów w celu ich zajęcia lub wykorzystania jako dowód w postępowaniu karnym, wskazanych w art. 100 ust. 3 lit. d i e Konwencji Wykonawczej z dnia 19 czerwca 1990 r. do Układu z Schengen z dnia 14 czerwca 1985 r. między Rządami Państw Unii Gospodarczej Beneluksu, Republiki Federalnej Niemiec oraz Republiki Francuskiej w sprawie stopniowego znoszenia kontroli na wspólnych granicach,

przysługuje: wojewodzie, konsulowi, Szefowi Urzędu do Spraw Repatriacji i Cudzoziemców;

- 10) przedmiotów w celu ich zajęcia lub wykorzystania jako dowód w postępowaniu karnym, wskazanych w art. 100 ust. 3 lit. a, b i f Konwencji Wykonawczej z dnia 19 czerwca 1990 r. do Układu z Schengen z dnia 14 czerwca 1985 r. między Rządami Państw Unii Gospodarczej Beneluxu, Republiki Federalnej Niemiec oraz Republiki Francuskiej w sprawie stopniowego znoszenia kontroli na wspólnych granicach, przysługuje: Biuru Ochrony Rządu, Policji, Agencji Bezpieczeństwa Wewnętrznego, Agencji Wywiadu, Służbie Wywiadu Wojskowego, Służbie Kontrwywiadu Wojskowego, organom jednostek wojskowych Sił Zbrojnych Rzeczypospolitej Polskiej, Centralnemu Biuru Antykorupcyjnemu, Straży Granicznej, organom kontroli skarbowej, Służbie Celnej, wojewodzie mazowieckiemu.

2. Uprawnienie do pośredniego dostępu do Krajowego Systemu Informatycznego w celu wglądu do danych SIS dotyczących przedmiotów do celów ich zajęcia lub wykorzystania jako dowód w postępowaniu karnym, wskazanych w art. 100 ust. 3 lit. a, b i f Konwencji Wykonawczej z dnia 19 czerwca 1990 r. do Układu z Schengen z dnia 14 czerwca 1985 r. między Rządami Państw Unii Gospodarczej Beneluxu, Republiki Federalnej Niemiec oraz Republiki Francuskiej w sprawie stopniowego znoszenia kontroli na wspólnych granicach przysługuje organom samorządowym właściwym w sprawach rejestracji pojazdów.

3. Uprawnienie do wglądu do danych SIS przysługuje organom określonym w ust. 1 pkt 10 i ust. 2 wyłącznie w związku z wykonywaniem obowiązku rejestracji pojazdów określonego w art. 73 i 74 ustawy z dnia 20 czerwca 1997 r. – Prawo o ruchu drogowym (Dz. U. z 2005 r. Nr 108, poz. 908, z późn. zm.²⁾) w celu sprawdzenia, czy zgłoszone do

rejestracji pojazdy nie zostały skradzione, przywłaszczone lub utracone w inny sposób.

4. Organy, o których mowa w ust. 1 i 2, w przypadku odnalezienia na skutek wglądu do danych SIS osoby lub przedmiotu, których dotyczy wpis, są obowiązane do podjęcia wnioskowanych we wpisie działań, o ile realizowane przez dany organ zadania umożliwiają im takie działania, albo do bezzwłocznego przekazania osoby lub przedmiotu Policji.

5. Minister właściwy do spraw wewnętrznych określi, w drodze rozporządzenia, tryb przekazywania Policji osób lub przedmiotów odnalezionych na skutek wglądu do danych SIS, a także związane z tym obowiązki Policji, uwzględniając sprawną i skuteczną realizację wnioskowanych we wpisie działań wobec odnalezionych osób lub przedmiotów.

Art. 5. 1. Bezpośredni dostęp do Systemu Informacji Wizowej realizowany jest poprzez Krajowy System Informatyczny, w celu dokonywania, zmieniania lub usuwania wpisów danych VIS przez następujące organy: Straż Graniczną, konsula, wojewodę, ministra właściwego do spraw zagranicznych, Szefa Urzędu do Spraw Cudzoziemców, Policję.

2. Organy, określone w ust. 1, są obowiązane do:

- 1) wymiany krajowych danych VIS poprzez dokonywanie wpisów do Centralnego Systemu Informacji Wizowej poprzez Krajowy System Informatyczny;
- 2) zapewnienia, aby dokonywane przez dany organ wpisy danych VIS były zgodne z prawem, a ponadto, aby te dane VIS były dokładne i aktualne;
- 3) zapewnienia usuwania dokonanych przez dany organ wpisów danych VIS po upływie okresu, na który wpisy te zostały wprowadzone;
- 4) niezwłocznego informowania centralnego organu technicznego KSI o ujawnionych nieprawidłowościach

w związku z wykorzystaniem danych VIS poprzez Krajowy System Informatyczny;

- 5) rozpatrywanie wniosków Państw Członkowskich o uaktualnienie, uzupełnienie, skorygowanie lub wykasowanie wprowadzonego przez dany organ wpisu danych VIS.

Art. 6. Bezpośredni dostęp do Systemu Informacji Wizowej, realizowany poprzez Krajowy System Informatyczny umożliwiający wgląd do danych VIS:

- 1) w celu rozpatrzenia wniosków wizowych oraz zbadania podjętych decyzji dotyczących tych wniosków, zgodnie z odpowiednimi postanowieniami Wspólnych Instrukcji Konsularnych, przysługuje: Straży Granicznej, konsulowi, wojewodzie, ministrowi właściwemu do spraw zagranicznych, Szefowi Urzędu do Spraw Cudzoziemców, Policji;
- 2) w celu przeprowadzania konsultacji, o których mowa w art. 17 ust. 2 Konwencji Wykonawczej z dnia 19 czerwca 1990 r. do Układu z Schengen z dnia 14 czerwca 1985 r. między Rządami Państw Unii Gospodarczej Beneluksu, Republiki Federalnej Niemiec oraz Republiki Francuskiej w sprawie stopniowego znoszenia kontroli na wspólnych granicach, przysługuje Szefowi Urzędu do Spraw Cudzoziemców;
- 3) w celach sprawozdawczych i statystycznych przysługuje: Straży Granicznej, konsulowi, wojewodzie, ministrowi właściwemu do spraw zagranicznych, Szefowi Urzędu do Spraw Cudzoziemców, Policji;
- 4) w celu przeprowadzania kontroli wiz na granicach i na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej, wyłącznie w celu potwierdzenia tożsamości osoby lub potwierdzenia

- autentyczności wizy, przysługuje: Straży Granicznej, Policji, Służbie Celnej, Szefowi Urzędu do Spraw Cudzoziemców;
- 5) w celu weryfikacji dla ustalenia, czy warunki wjazdu i pobytu są spełnione, przysługuje: komendantowi wojewódzkiemu Policji, komendantowi powiatowemu (miejskiemu) Policji, komendantowi oddziału Straży Granicznej lub komendantowi placówki Straży Granicznej, wojewodzie, Szefowi Urzędu do Spraw Cudzoziemców;
 - 6) w celu określania odpowiedzialności Państwa Członkowskiego za rozpatrywanie wniosków o nadanie statusu uchodźcy w rozumieniu rozporządzenia Rady (WE) nr 343/2003 z dnia 18 lutego 2003 r. ustanawiającego kryteria i mechanizmy określania Państwa Członkowskiego, które jest odpowiedzialne za rozpatrzenie wniosku o azyl złożonego w jednym z Państw Członkowskich przez obywatela kraju trzeciego (Dz.Urz. UE L 050 z 25.02.2003, str. 1; Dz.Urz. UE Polskie wydanie specjalne, rozdz. 19, t. 6, str. 109), przysługuje Szefowi Urzędu do Spraw Cudzoziemców;
 - 7) w celu rozpatrywania wniosku o nadanie statusu uchodźcy przysługuje: Szefowi Urzędu do Spraw Cudzoziemców, Radzie do Spraw Uchodźców.

Art. 7. 1. Uprawnienie do pośredniego dostępu do Krajowego Systemu Informatycznego w celu wglądu do danych VIS przysługuje: sądowi, prokuraturze, Policji, Straży Granicznej, Służbie Celnej, Agencji Bezpieczeństwa Wewnętrznego, Agencji Wywiadu, Centralnemu Biuru Antykorupcyjnemu, organom kontroli skarbowej, Biuru Ochrony Rządu, Służbie Kontrwywiadu Wojskowego, Żandarmerii Wojskowej oraz Służbie Wywiadu Wojskowego, jeżeli:

- 1) dostęp jest konieczny w celu zapobiegania, wykrywania lub ścigania przestępstw wymienionych w art. 607

Kodeksu postępowania karnego (Dz. U. z 1997 r. Nr 89, poz. 555, z późn. zm.³⁾);

- 2) jest to niezbędne w związku z określoną sprawą;
 - 3) istnieją uzasadnione powody do uznania, że wgląd do danych VIS ma istotne znaczenie dla zapobiegania, wykrywania lub ścigania przestępstw, o których mowa w pkt 1.
2. Pośredni dostęp, o którym mowa w ust. 1, jest realizowany poprzez centralne punkty dostępu, którymi są odpowiednio dla:
- 1) sądu, prokuratury, Policji – Komendant Główny Policji;
 - 2) Straży Granicznej – Komendant Główny Straży Granicznej;
 - 3) Służby Celnej – Szef Służby Celnej;
 - 4) Agencji Bezpieczeństwa Wewnętrznego – Szef Agencji Bezpieczeństwa Wewnętrznego;
 - 5) Agencji Wywiadu – Szef Agencji Wywiadu;
 - 6) Centralnego Biura Antykorupcyjnego – Szef Centralnego Biura Antykorupcyjnego;
 - 7) organów kontroli skarbowej – Generalny Inspektor Kontroli Skarbowej;
 - 8) Biura Ochrony Rządu – Szef Biura Ochrony Rządu;
 - 9) Służby Kontrwywiadu Wojskowego – Szef Służby Kontrwywiadu Wojskowego;
 - 10) Służby Wywiadu Wojskowego – Szef Służby Wywiadu Wojskowego;
 - 11) Żandarmerii Wojskowej – Komendant Główny Żandarmerii Wojskowej.

Rozdział 3

Ochrona danych osobowych oraz odpowiedzialność za niezgodne z prawem działanie lub zaniechanie związane z wykorzystywaniem danych

Art. 8. 1. Generalny Inspektor Ochrony Danych Osobowych sprawuje kontrolę, nad tym, czy wykorzystywanie danych nie narusza praw osób, których dane te dotyczą.

2. Generalny Inspektor Ochrony Danych Osobowych jest uprawniony do bezpośredniego dostępu do Krajowego Systemu Informatycznego w celu sprawowania kontroli, o której mowa w ust. 1.

3. Kontrola, o której mowa w ust. 1, jest sprawowana zgodnie z przepisami ustawy z dnia 29 sierpnia 1997 r. o ochronie danych osobowych.

Art. 9. Generalny Inspektor Ochrony Danych Osobowych jest organem uprawnionym do przekazania kwestii spornych wspólnemu organowi nadzorcemu wskazanemu w art. 115 ust. 1 Konwencji Wykonawczej z dnia 19 czerwca 1990 r. do Układu z Schengen z dnia 14 czerwca 1985 r. między Rządami Państw Unii Gospodarczej Beneluksu, Republiki Federalnej Niemiec oraz Republiki Francuskiej w sprawie stopniowego znoszenia kontroli na wspólnych granicach, w celu uzyskania jego opinii zgodnie z art. 106 ust. 3 Konwencji Wykonawczej z dnia 19 czerwca 1990 r. do Układu z Schengen z dnia 14 czerwca 1985 r. między Rządami Państw Unii Gospodarczej Beneluksu, Republiki Federalnej Niemiec oraz Republiki Francuskiej w sprawie stopniowego znoszenia kontroli na wspólnych granicach.

Art. 10. Centralny organ techniczny KSI, w zakresie wykorzystywania danych poprzez Krajowy System Informatyczny, jest administratorem danych w rozumieniu art. 7 pkt 4 ustawy z dnia 29 sierpnia 1997 r. o ochronie danych osobowych.

Art. 11. Wykorzystywanie danych może następować bez wiedzy i zgody osób, których dane dotyczą, oraz bez obowiązku ujawniania faktycznego celu zbierania danych.

Art. 12. W sprawie naprawienia szkody wyrządzonej przez niezgodne z prawem działanie lub zaniechanie związane z wykorzystywaniem danych SIS, organem reprezentującym Skarb Państwa jest Prokuratura Generalna Skarbu Państwa.

Art. 13. Z zastrzeżeniem przepisów ustawy z dnia 8 lipca 2005 r. o Prokuraturze Generalnej Skarbu Państwa (Dz. U. z 2005 r. Nr 169, poz. 1417, z późn. zm.⁴⁾) w sprawie o naprawienie szkody wyrządzonej przez niezgodne z prawem działanie lub zaniechanie związane z wykorzystywaniem danych VIS, organem reprezentującym Skarb Państwa jest organ, w związku z działaniem lub zaniechaniem którego szkoda ta powstała.

Rozdział 4

Bezpieczeństwo Krajowego Systemu Informatycznego

Art. 14. Organy, o których mowa w rozdziale 2, obowiązane są, w zakresie swojego działania, do współpracy z centralnym organem technicznym KSI w celu realizacji ich zadań związanych z udziałem w Systemie Informacyjnym Schengen lub Systemie Informacji Wizowej, w tym do przekazywania dokumentów oraz udzielania informacji.

Art. 15. Centralny organ techniczny KSI składa ministrowi właściwemu do spraw wewnętrznych raz w roku, w terminie do dnia 31 marca, sprawozdanie z funkcjonowania Krajowego Systemu Informatycznego w poprzednim roku kalendarzowym.

Art. 16. 1. Minister właściwy do spraw wewnętrznych sprawuje nadzór nad prawidłowością działania Krajowego Systemu Informatycznego.

2. Minister właściwy do spraw wewnętrznych, w celu wykonania nadzoru wynikającego z ust. 1, ma w szczególności prawo:

- 1) dostępu do wykazu zarejestrowanych przypadków, o których mowa w art. 26 ust. 1 pkt 10;
- 2) sprawdzania, czy Krajowy System Informatyczny spełnia wymagania techniczne niezbędne do udziału w Systemie Informacyjnym Schengen i Systemie Informacji Wizowej;
- 3) sprawdzania, czy osoby mające dostęp do Krajowego Systemu Informatycznego zostały odpowiednio przeszkolone w zakresie bezpieczeństwa danych oraz zasad ich ochrony oraz czy posiadają upoważnienie, o którym mowa w art. 24 ust. 2, a także czy wobec tych osób przeprowadzono kontrolę bezpieczeństwa;
- 4) sprawdzania prawidłowości opisu zadań i funkcji osób mających dostęp do Krajowego Systemu Informatycznego;
- 5) sprawdzania, czy jest zapewniona odpowiednia fizyczna ochrona Krajowego Systemu Informatycznego przez organy mające do niego bezpośredni dostęp, w szczególności, czy nie ma możliwości dostępu osób nieuprawnionych do Krajowego Systemu Informatycznego.

Art. 17. 1. Minister właściwy do spraw wewnętrznych, przed uruchomieniem Krajowego Systemu Informatycznego, jest uprawniony do sprawdzenia prawidłowości działania Krajowego Systemu Informatycznego w ramach poszczególnych organów uprawnionych do bezpośredniego dostępu.

2. W przypadku stwierdzenia nieprawidłowości działania Krajowego Systemu Informatycznego lub jego zabezpieczenia w poszczególnych organach mających do niego bezpośredni dostęp, minister właściwy do spraw wewnętrznych jest uprawniony do zablokowania bezpośredniego dostępu do Krajowego Systemu Informatycznego dla organu, w przypadku którego stwierdzone zostały te nieprawidłowości, do czasu ich usunięcia.

Art. 18. W celu wykonania zadań, o których mowa w art. 16 i 17, minister właściwy do spraw wewnętrznych może:

- 1) żądać przedłożenia informacji w zakresie niezbędnym do ustalenia stanu faktycznego;
- 2) przeprowadzać, w godzinach urzędowania danego organu, oględziny urządzeń, nośników oraz systemów informatycznych włączonych do Krajowego Systemu Informatycznego w ramach danego organu;
- 3) zlecać sporządzanie ekspertyz i opinii;
- 4) żądać zablokowania bezpośredniego dostępu do Krajowego Systemu Informatycznego do czasu usunięcia stwierdzonych nieprawidłowości.

Art. 19. W przypadku stwierdzenia nieprawidłowości działania Krajowego Systemu Informatycznego minister właściwy do spraw wewnętrznych może żądać wszczęcia postępowania dyscyplinarnego lub innego przewidzianego prawem postępowania przeciwko osobom winnym dopuszczenia do uchybień i poinformowania tych osób, w określonym terminie, o wynikach tego postępowania i podjętych działaniach.

Art. 20. 1. Minister właściwy do spraw wewnętrznych określi, w drodze rozporządzenia, techniczne warunki, sposób i tryb dokonywania wpisów danych SIS, a także związane z tym obowiązki uprawnionych organów oraz sposób i tryb aktualizowania, usuwania i wyszukiwania danych SIS poprzez Krajowy System Informatyczny, mając na względzie prawidłowe wykonywanie przez Rzeczpospolitą Polską zobowiązań wynikających z udziału w Systemie Informacyjnym Schengen.

2. Minister właściwy do spraw wewnętrznych określi, w drodze rozporządzenia, sposób wykorzystywania Krajowego Systemu Informatycznego jako krajowego interfejsu Systemu Informacji Wizowej, w tym sposób dokonywania, zmieniania i usuwania wpisów danych VIS, a także wglądu do

danych VIS, mając na względzie prawidłowe wykonanie przez Rzeczpospolitą Polską zobowiązań wynikających z udziału w Systemie Informacji Wizowej.

Art. 21. 1. Organy uprawnione zgodnie z art. 3 ust. 2 do dokonania wpisu danych SIS za pośrednictwem centralnego organu technicznego KSI kierują wnioskiem o dokonanie wnioskowanego wpisu danych SIS na wypełnionej karcie wpisu. Centralny organ techniczny KSI niezwłocznie dokonuje wpisu danych SIS, informując o tym organ, który wystąpił z takim wnioskiem albo informuje organ o braku możliwości dokonania danego wpisu danych SIS oraz jego przyczynach.

2. Organy wskazane w art. 4 ust. 2 kierują zapytanie o dane SIS, do których mają dostęp pośredni, do centralnego organu technicznego KSI na wypełnionej karcie zapytania. Centralny organ techniczny KSI przekazuje niezwłocznie odpowiednie dane SIS organowi składającemu zapytanie.

3. Minister właściwy do spraw wewnętrznych określi, w drodze rozporządzenia, wzór karty wpisu, o której mowa w ust. 1, oraz wzór karty zapytania, o której mowa w ust. 2, a także sposób ich wypełnienia, uwzględniając zakres uprawnień organów do wykorzystywania danych SIS.

Art. 22. 1. W przypadku stwierdzenia przez organ, który dokonał wpisu danych SIS, że zawarte we wpisie dane SIS są nieprawidłowe, organ ten niezwłocznie dokonuje niezbędnej modyfikacji tych danych, zawiadamiając jednocześnie o tym fakcie centralny organ techniczny KSI.

2. W przypadku stwierdzenia przez organ, który dokonał wpisu danych SIS, że upłynął okres konieczny dla osiągnięcia celów, dla których wpis został dokonany albo brak jest podstaw prawnych do dalszego przechowywania tych danych, organ ten usuwa dane SIS, zawiadamiając jednocześnie o tym fakcie centralny organ techniczny KSI.

3. Centralny organ techniczny KSI informuje organy, które zgłosiły zapytanie o dane SIS, o dokonanej modyfikacji danych SIS.

4. Organy, o których mowa w art. 3 i 4, w przypadku stwierdzenia, że wykorzystywane przez te organy dane SIS są nieprawidłowe,

niezwłocznie informują o tym Biuro SIRENE w celu weryfikacji prawidłowości tych danych SIS.

Art. 23. Organ uprawniony do wykorzystywania danych poprzez Krajowy System Informatyczny jest obowiązany stosować odpowiednie procedury kontrolne wskazujące działania podejmowane w ramach danego organu mające na celu zapewnienie zgodności wykorzystywania danych z obowiązującymi przepisami.

Art. 24. 1. Organ uprawniony do wykorzystywania danych poprzez Krajowy System Informatyczny jest obowiązany do przeszkolenia z zakresu bezpieczeństwa i ochrony danych wszystkie osoby mające dostęp do Krajowego Systemu Informatycznego.

2. Odbycie szkolenia, o którym mowa w ust. 1, jest warunkiem otrzymania upoważnienia do dostępu do Krajowego Systemu Informatycznego oraz wykorzystywania danych.

3. Minister właściwy do spraw wewnętrznych, po zasięgnięciu opinii Generalnego Inspektora Ochrony Danych Osobowych, może określić, w drodze rozporządzenia, sposób przeprowadzania szkoleń z zakresu bezpieczeństwa i ochrony danych wykorzystywanych poprzez Krajowy System Informatyczny, kwalifikacje osób uprawnionych do przeprowadzenia tych szkoleń, uwzględniając konieczność zapewnienia ochrony danych.

4. Minister właściwy do spraw wewnętrznych określi, w drodze rozporządzenia, wzór upoważnienia do dostępu do Krajowego Systemu Informatycznego oraz wykorzystywania danych, a także sposób przydzielania tym osobom osobistych i niepowtarzalnych identyfikatorów użytkownika oraz poufny tryb dostępu, uwzględniając prawidłową realizację przez Rzeczpospolitą Polską obowiązków wynikających z udziału w Systemie Informacyjnym Schengen.

Rozdział 5

Centralny organ techniczny KSI

Art. 25. 1. Organem odpowiedzialnym za moduł krajowy jest centralny organ techniczny KSI.

2. Do zadań centralnego organu technicznego KSI należy:
 - 1) utworzenie, uruchomienie, eksploatacja techniczna oraz utrzymanie Krajowego Systemu Informatycznego;
 - 2) zapewnienie sprawnego działania i bezpieczeństwa Systemu Informacyjnego Schengen w ramach modułu krajowego.

Art. 26. 1. W celu realizacji zadań, o których mowa w art. 25 ust. 2 pkt 1, centralny organ techniczny KSI jest w szczególności obowiązany do:

- 1) przestrzegania obowiązujących protokołów i procedur technicznych w celu zapewnienia kompatybilności Krajowego Systemu Informatycznego z jednostką centralną Systemu Informacyjnego Schengen oraz Centralnym Systemem Informacji Wizowej;
- 2) zapewnienia, aby dane SIS przechowywane w kopii krajowej były, dzięki automatycznym aktualizacjom, identyczne i spójne z danymi przechowywanymi w jednostce centralnej Systemu Informacyjnego Schengen;
- 3) zapewnienia bezpieczeństwa Krajowego Systemu Informatycznego, w szczególności poprzez sporządzenie planów awaryjnych służących ochronie infrastruktury krytycznej;
- 4) sprawdzania, czy organy, które wykorzystują dane poprzez Krajowy System Informatyczny mają prawo dostępu do danych;

- 5) umożliwienia organom, o których mowa w art. 5-7 wykorzystywania danych VIS poprzez Krajowy System Informatyczny oraz udzielania tym organom niezbędnych informacji do prawidłowego wykonywania przez te organy zadań w zakresie uczestnictwa w Systemie Informacji Wizowej;
- 6) przekazywania Komisji listy organów, o których mowa w art. 5-7;
- 7) współpracy z Krajowym Oddziałem Europolu w zakresie udzielenia zgody na dostęp Europejskiego Biura Policji Europol do danych VIS;
- 8) zapobiegania dostępowi osób nieuprawnionych do Krajowego Systemu Informatycznego;
- 9) zapobiegania nieuprawnionemu odczytywaniu, kopiowaniu, zmienianiu lub usuwaniu nośników informatycznych wykorzystywanych w Krajowym Systemie Informatycznym;
- 10) zapewnienia rejestrowania wszystkich przypadków, w których uzyskano dostęp do danych lub wykorzystano dane w inny sposób poprzez Krajowy System Informatyczny;
- 11) zapewnienia fizycznej ochrony danych wykorzystywanych poprzez Krajowy System Informatyczny;
- 12) zapobiegania wykorzystywaniu systemów informatycznego przetwarzania danych przez osoby nieuprawnione, korzystające ze sprzętu do przekazywania danych;
- 13) zapewnienia możliwości późniejszej weryfikacji i stwierdzenia, które dane zostały wprowadzone poprzez Krajowy System Informatyczny oraz kiedy, przez kogo i w jakim celu dane te zostały wykorzystane;

- 14) zapobiegania nieuprawnionemu odczytywaniu, kopiowaniu, zmienianiu lub usuwaniu danych podczas transferu tych danych lub podczas przemieszczania nośników informatycznych w ramach Krajowego Systemu Informatycznego, w szczególności poprzez zastosowanie odpowiednich technik szyfrowania;
- 15) zapewnienia, aby osoby uprawnione do korzystania z systemu informatycznego przetwarzania danych miały dostęp wyłącznie do danych objętych posiadaniem przez te osoby upoważnieniem, poprzez przydzielenie im osobistych i niepowtarzalnych identyfikatorów użytkownika oraz poufny tryb dostępu.

2. W celu realizacji zadań, o których mowa w art. 25 ust. 2 pkt 2, centralny organ techniczny KSI jest w szczególności obowiązany do:

- 1) umożliwienia organom, o których mowa w art. 3 i 4, wykorzystywania danych SIS poprzez Krajowy System Informatyczny;
- 2) udzielania informacji niezbędnych do prawidłowego wykonywania zadań przez organy, o których mowa w art. 3 i 4;
- 3) współdziałania z organami, które są uprawnione do dokonywania wpisów danych SIS poprzez Krajowy System Informatyczny, w celu zapewnienia, aby wpisy danych SIS były zgodne z prawem oraz aby były one dokładne i aktualne;
- 4) sprawdzania, czy organy, które wykorzystują dane SIS poprzez Krajowy System Informatyczny mają prawo dostępu do danych SIS;
- 5) sprawdzenia skuteczności środków mających na celu zapewnienie bezpieczeństwa danych SIS wykorzystywanych poprzez Krajowy System Informatyczny;

- 6) zapewnienia usuwania danych SIS wprowadzonych poprzez Krajowy System Informatyczny po upływie okresu, na który wpisy te zostały wprowadzone;
- 7) sprawdzenia zasadności przedłużenia okresu przechowywania danych SIS wprowadzonych poprzez Krajowy System Informatyczny;
- 8) przekazywania organowi zarządzającemu jednostką centralną Systemu Informacyjnego Schengen wykazu organów, o których mowa w art. 3 i 4;
- 9) zapobiegania nieuprawnionemu wykorzystywaniu danych SIS.

Art. 27. W przypadku dokonywania jakichkolwiek zmian w Krajowym Systemie Informatycznym po jego uruchomieniu centralny organ techniczny KSI jest obowiązany przed wdrożeniem tych zmian do uzyskania opinii ministra właściwego do spraw wewnętrznych oraz Generalnego Inspektora Ochrony Danych Osobowych, w zakresie i w trybie określonym w art. 32-34.

Art. 28. Minister właściwy do spraw wewnętrznych określi, w drodze rozporządzenia, szczegółowy sposób rejestrowania przypadków, o których mowa w art. 26 ust. 1 pkt 10, mając na względzie bezpieczeństwo i ochronę danych wykorzystywanych poprzez Krajowy System Informatyczny.

Rozdział 6

Biuro SIRENE

Art. 29. 1. W ramach struktury Komendy Głównej Policji tworzy się wyodrębnione organizacyjnie Biuro SIRENE, zapewniające w szczególności wymianę informacji uzupełniających w trybie i zgodnie z zasadami określonymi w Załączniku Nr 1 do Decyzji Komisji 2006/758/WE z dnia 22 września 2006 r. w sprawie zmiany podręcznika SIRENE (Dz.Urz. WE L 317 z 16.11.2006, str. 41).

2. Biuro SIRENE, w celu realizacji zadań, posiada bezpośredni dostęp do Krajowego Systemu Informatycznego.

Art. 30. Szefa Biura SIRENE powołuje i odwołuje Komendant Główny Policji w porozumieniu z ministrem właściwym do spraw wewnętrznych.

Art. 31. 1. Organy, o których mowa w rozdziale 2, są obowiązane, w zakresie swojego działania, do współpracy z Biurem SIRENE w celu realizacji jego zadań związanych z udziałem w Systemie Informacyjnym Schengen, w tym do wymiany informacji uzupełniających.

2. Obowiązek, o którym mowa w ust. 1, dotyczy w szczególności bezzwłocznego przekazywania do Biura SIRENE w związku z dokonaniem poprzez Krajowy System Informatyczny wpisu danych SIS kopii decyzji będących podstawą wpisu danych SIS dla celów odmowy wjazdu dotyczących cudzoziemców będących członkami rodzin obywateli UE w rozumieniu art. 2 pkt 4 ustawy z dnia 14 lipca 2006 r. o wjeździe na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej, pobycie oraz wyjeździe z tego terytorium obywateli państw członkowskich Unii Europejskiej i członków ich rodzin (Dz. U. Nr 144, poz.1043).

Rozdział 7

Przepisy dostosowujące

Art. 32. 1. Centralny organ techniczny KSI, przed uruchomieniem Krajowego Systemu Informatycznego, jest obowiązany do wystąpienia do ministra właściwego do spraw wewnętrznych z wnioskiem o przeprowadzenie kontroli w zakresie spełniania przez Krajowy System Informatyczny wymogów określonych w art. 92 ust. 2 Konwencji Wykonawczej z dnia 19 czerwca 1990 r. do Układu z Schengen z dnia 14 czerwca 1985 r. między Rządami Państw Unii Gospodarczej Beneluksu, Republiki Federalnej Niemiec oraz Republiki Francuskiej w sprawie stopniowego znoszenia kontroli na wspólnych granicach.

2. Centralny organ techniczny KSI obowiązany jest współpracować z ministrem właściwym do spraw wewnętrznych w celu przeprowadzania kontroli, o której mowa w ust. 1, w szczególności udzielać informacji i wyjaśnień.

3. Minister właściwy do spraw wewnętrznych po przeprowadzeniu kontroli, o której mowa w ust. 1, przedstawia centralnemu organowi technicznemu KSI pisemną opinię w zakresie spełnienia przez Krajowy System Informatyczny wymogów określonych w art. 92 ust. 2 Konwencji Wykonawczej z dnia 19 czerwca 1990 r. do Układu z Schengen z dnia 14 czerwca 1985 r. między Rządami Państw Unii Gospodarczej Beneluksu, Republiki Federalnej Niemiec oraz Republiki Francuskiej w sprawie stopniowego znoszenia kontroli na wspólnych granicach, a w przypadku stwierdzenia nieprawidłowości w Krajowym Systemie Informatycznym przekazuje centralnemu organowi technicznemu KSI zalecenia pokontrolne w formie pisemnej.

Art. 33. 1. Centralny organ techniczny KSI, przed uruchomieniem Krajowego Systemu Informatycznego, jest obowiązany do wystąpienia do Generalnego Inspektora Ochrony Danych Osobowych z wnioskiem o przeprowadzenie kontroli w zakresie spełnienia przez Krajowy System Informatyczny wymogów określonych w art. 36-39a ustawy z dnia 29 sierpnia 1997 r. o ochronie danych osobowych.

2. Wniosek, o którym mowa w ust. 1, powinien zawierać opis środków technicznych i organizacyjnych określonych w art. 36-39 ustawy z dnia 29 sierpnia 1997 r. o ochronie danych osobowych oraz informację o sposobie wypełnienia warunków technicznych i organizacyjnych, określonych w przepisach, wydanych na podstawie art. 39a ustawy z dnia 29 sierpnia 1997 r. o ochronie danych osobowych.

3. Centralny organ techniczny KSI obowiązany jest współpracować z Generalnym Inspektorem Ochrony Danych Osobowych w celu przeprowadzania kontroli, o której mowa w ust. 1, w szczególności udzielać informacji i wyjaśnień.

4. W celu wykonania zadań, o których mowa w ust. 1, Generalny Inspektor Ochrony Danych Osobowych, zastępca Generalnego Inspektora lub upoważnieni przez niego pracownicy Biura Generalnego Inspektora Ochrony Danych Osobowych, mają prawo:

- 1) wstępu, w godzinach od 6.00 do 22.00, za okazaniem imiennego upoważnienia i legitymacji służbowej, do pomieszczenia, w którym zlokalizowany jest Krajowy System Informatyczny i przeprowadzenia niezbędnych badań lub innych czynności kontrolnych;
- 2) żądać złożenia pisemnych lub ustnych wyjaśnień oraz wzywać i przesłuchiwać osoby w zakresie niezbędnym do ustalenia stanu faktycznego;
- 3) wglądu do wszelkich dokumentów i wszelkich danych mających bezpośredni związek z przedmiotem kontroli oraz sporządzania ich kopii;
- 4) przeprowadzania oględzin poszczególnych elementów Krajowego Systemu Informatycznego, w tym urządzeń, oprogramowania, procedur przetwarzania informacji;
- 5) zlecać sporządzanie ekspertyz i opinii.

5. Generalny Inspektor Ochrony Danych Osobowych po przeprowadzeniu kontroli, o której mowa w ust. 1, przedstawia centralnemu organowi technicznemu KSI pisemną opinię w zakresie spełnienia przez Krajowy System Informatyczny wymogów określonych w art. 36-39, a także przepisach wydanych na podstawie art. 39a ustawy z dnia 29 sierpnia 1997 r. o ochronie danych osobowych, a w przypadku stwierdzenia nieprawidłowości w Krajowym Systemie Informatycznym przekazuje centralnemu organowi technicznemu KSI zalecenia pokontrolne w formie pisemnej.

Art. 34. 1. W przypadku przedstawienia przez ministra właściwego do spraw wewnętrznych lub Generalnego Inspektora Ochrony Danych Osobowych zaleceń pokontrolnych, centralny organ techniczny KSI ma prawo zgłoszenia na

piśmie umotywowanych zastrzeżeń co do przekazanych zaleceń pokontrolnych, w terminie 7 dni od dnia otrzymania zaleceń pokontrolnych.

2. W razie zgłoszenia zastrzeżeń, o których mowa w ust. 1, odpowiednio minister właściwy do spraw wewnętrznych lub Generalny Inspektor Ochrony Danych Osobowych może:

- 1) uznać zgłoszone zastrzeżenia za niezasadne i podtrzymać zalecenia pokontrolne;
- 2) uwzględnić zgłoszone zastrzeżenia w części, a w pozostałym zakresie podtrzymać zalecenia pokontrolne;
- 3) uwzględnić zgłoszone zastrzeżenia w całości i wydać pozytywną opinię.

Art. 35. W przypadku niezgłoszenia przez centralny organ techniczny KSI zastrzeżeń, jak również w przypadku nieuwzględnienia zastrzeżeń przez odpowiednio ministra właściwego do spraw wewnętrznych lub Generalnego Inspektora Ochrony Danych Osobowych, centralny organ techniczny KSI obowiązany jest wykonać zalecenia pokontrolne, a następnie wystąpić z wnioskiem do organu, który przedstawił zalecenia pokontrolne o przeprowadzenie kontroli, o której mowa w art. 32 ust. 1 lub art. 33 ust. 1.

Art. 36. Uruchomienie Krajowego Systemu Informatycznego może nastąpić pod warunkiem uzyskania pozytywnych opinii, o których mowa w art. 32 ust. 3, art. 33 ust. 5 oraz w art. 34 ust. 2 pkt 3.

Rozdział 8

Zmiany w przepisach obowiązujących

Art. 37. W ustawie z dnia 6 kwietnia 1990 r. o Policji (Dz. U. z 2007 r. Nr 43, poz. 277) w art. 1 w ust. 2 uchyla się pkt 11.

Art. 38. W ustawie z dnia 29 sierpnia 1997 r. o ochronie danych osobowych (Dz. U. z 2002 r. Nr 101, poz. 926, z późn. zm.¹⁾) w art. 43 w ust. 1 po pkt 2a dodaje się pkt 2b w następującym brzmieniu:

„2b) przetwarzanych przez właściwe organy na potrzeby udziału Rzeczypospolitej Polskiej w Systemie Informacyjnym Schengen oraz Systemie Informacji Wizowej;”.

Art. 39. W ustawie z dnia 6 lipca 2001 r. o gromadzeniu, przetwarzaniu i przekazywaniu informacji kryminalnych oraz o Krajowym Systemie Informatycznym (Dz. U. z 2006 r. Nr 216, poz. 1585 i Nr 220, poz. 1600) wprowadza się następujące zmiany:

- 1) tytuł ustawy otrzymuje brzmienie: „Ustawa z dnia 6 lipca 2001 r. o gromadzeniu, przetwarzaniu i przekazywaniu informacji kryminalnych”;
- 2) w art. 4 uchyla się pkt 8;
- 3) uchyla się rozdział 4a;
- 4) uchyla się art. 40a i 40b.

Art. 40. W ustawie z dnia 13 czerwca 2003 r. o cudzoziemcach (Dz. U. z 2006 r. Nr 234, poz. 1694 oraz z 2007 r. Nr ..., poz. ...) wprowadza się następujące zmiany:

- 1) w art. 3 w pkt 2 lit. a otrzymuje brzmienie:
„a) art. 93, art. 94, art. 96, art. 100, rozdziałów 9 i 10, art. 124 pkt 1 lit. g oraz pkt 2 i 4, art. 125 ust. 1 pkt 2 w zakresie dotyczącym art. 124 pkt 1 lit. g, art. 126 ust. 1 pkt 4 i 7 oraz ust. 2, art. 127, art. 128 ust. 2, art. 131-134a, które mają zastosowanie do obywateli państw członkowskich Unii Europejskiej, państw członkowskich Europejskiego Porozumienia o Wolnym

Handlu (EFTA) – stron umowy o Europejskim Obszarze Gospodarczym lub Konfederacji Szwajcarskiej oraz członków ich rodzin,”;

2) w art. 4:

a) pkt 5 otrzymuje brzmienie:

„5) wiza – zezwolenie wydane cudzoziemcowi przez organ polski lub organ, którego właściwość w tej sprawie wynika z postanowień umów międzynarodowych obowiązujących Rzeczpospolitą Polską lub organ państw obszaru Schengen, uprawniające go do wjazdu na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej lub innych państw obszaru Schengen, przejazdu przez to terytorium i pobytu na nim w czasie, w celu i na warunkach w nim określonych;”;

b) po pkt 5 dodaje się pkt 5a-5d w brzmieniu:

„5a) wiza jednolita – wiza, o której mowa w art. 10 Konwencji Wykonawczej z dnia 19 czerwca 1990 r. do Układu z Schengen z dnia 14 czerwca 1985 r. między Rządami Państw Unii Gospodarczej Beneluksu, Republiki Federalnej Niemiec oraz Republiki Francuskiej w sprawie stopniowego znoszenia kontroli na wspólnych granicach (Dz.Urz. UE L 239 z 22.09.2000, str. 19, z późn. zm.);

5b) wiza krajowa – wiza uprawniająca do wjazdu na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej, przejazdu przez to terytorium i pobytu na nim;

5c) centralny organ wizowy – organ odpowiedzialny za przeprowadzenie konsultacji, w tym konsultacji elektronicznych, o których mowa w art. 17 ust. 2

Konwencji Wykonawczej z dnia 19 czerwca 1990 r. do Układu z Schengen z dnia 14 czerwca 1985 r. między Rządami Państw Unii Gospodarczej Beneluksu, Republiki Federalnej Niemiec oraz Republiki Francuskiej w sprawie stopniowego znoszenia kontroli na wspólnych granicach;

5d) państwa obszaru Schengen – państwa, które w pełni stosują dorobek Schengen;”;

3) art. 28 otrzymuje brzmienie:

„Art. 28. 1. Wiza tranzytowa uprawnia do przejazdu przez terytorium Rzeczypospolitej Polskiej lub innych państw obszaru Schengen i może być wydana cudzoziemcowi, który posiada prawo wjazdu do państwa docelowego lub państwa graniczącego z terytorium Rzeczypospolitej Polskiej.

2. Wizę, o której mowa w ust. 1, wydaje się na okres pobytu nie dłuższy niż 5 dni, licząc od dnia każdego wjazdu na terytorium państw obszaru Schengen.”;

4) art. 31 otrzymuje brzmienie:

„Art. 31. 1. Wizę pobytową wydaje się jako wizę jednolitą lub krajową.

2. Wiza pobytowa jednolita uprawnia do wjazdu i nieprzerwanego pobytu na terytorium państw obszaru Schengen lub kilku pobytów następujących po sobie, trwających przez okres nieprzekraczający łącznie 3 miesięcy w okresie 6 miesięcy liczonych od dnia pierwszego wjazdu na to terytorium.

3. Wiza pobytowa krajowa uprawnia do wjazdu i nieprzerwanego pobytu na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej lub kilku pobytów następujących po sobie, trwających przez okres nieprzekraczający łącznie roku w okresie ważności wizy.
 4. Wiza pobytowa krajowa może być wydana w celu wjazdu i pobytu, o którym mowa w art. 26 pkt 4 lit. b i d-j oraz r, jeżeli okoliczności tego pobytu wymagają, aby trwał on dłużej niż 3 miesiące.
 5. Okres pobytu na podstawie wizy pobytowej krajowej ustala się w granicach określonych w ust. 3 i 4 odpowiednio do celu wskazanego przez cudzoziemca.
 6. Okres ważności wizy pobytowej może wynosić do 5 lat.”;
- 5) w art. 32 ust. 1 otrzymuje brzmienie:
- „1. Wiza pobytowa krajowa w celu wykonywania pracy może być wydana cudzoziemcowi, który przedstawi przyrzeczenie wydania zezwolenia na pracę na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej albo pisemne oświadczenie pracodawcy o zamiarze powierzenia cudzoziemcowi wykonywania pracy, jeżeli zezwolenie na pracę nie jest wymagane.”;
- 6) w art. 33 w ust. 1 zdanie wstępne otrzymuje brzmienie:
- „Cudzoziemcowi może być wydana wiza pobytowa krajowa, choćby zachodziły okoliczności, o których mowa w art. 42, jeżeli:”;
- 7) w art. 34 ust. 1 otrzymuje brzmienie:

- „1. Wizę pobytową krajową wydaje się małoletniemu cudzoziemcowi urodzonemu na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej, na wniosek jego przedstawiciela ustawowego, który przebywa na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej na podstawie wizy.”;
- 8) w art. 35 dotychczasową treść oznacza się jako ust. 1 i dodaje się ust. 2 w brzmieniu:
- „2. Wizę dyplomatyczną, służbową i kurierską wydaje się jako wizę krajową.”;
- 9) w art. 42:
- a) dotychczasową treść oznacza się jako ust. 1,
- b) w ust. 1 zdanie wstępne otrzymuje brzmienie:
- „Cudzoziemcowi odmawia się wydania wizy krajowej, jeżeli:”;
- c) po ust. 1 dodaje się ust. 2 w brzmieniu:
- „2. Cudzoziemcowi odmawia się wydania wizy pobytowej jednolitej, jeżeli jego dane znajdują się w wykazie cudzoziemców, których pobyt na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej jest niepożądany lub w przypadku, gdy nie spełnia warunków wjazdu, o których mowa w art. 5 lit. a, c, d i e rozporządzenia (WE) nr 562/2006 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 15 marca 2006 r. ustanawiającego wspólnotowy kodeks zasad regulujących przepływ osób przez granice (kodeks graniczny Schengen) (Dz.Urz. UE L 06.105.1 z 13.04.2006).”;

10) w art. 44 ust. 1 otrzymuje brzmienie:

„1. Cudzoziemiec jest obowiązany złożyć wniosek o przedłużenie wizy co najmniej 7 dni przed upływem okresu pobytu oznaczonego w posiadanej wizie jednolitej lub co najmniej 14 dni przed upływem okresu pobytu oznaczonego w posiadanej wizie krajowej.”;

11) po art. 45 dodaje się art. 45a i 45b w brzmieniu:

„Art. 45a. 1. Wydanie wizy jednolitej w przypadkach określonych przez Radę Unii Europejskiej na podstawie art. 17 ust. 2 Konwencji Wykonawczej z dnia 19 czerwca 1990 r. do Układu z Schengen z dnia 14 czerwca 1985 r. między Rządami Państw Unii Gospodarczej Beneluxu, Republiki Federalnej Niemiec oraz Republiki Francuskiej w sprawie stopniowego znoszenia kontroli na wspólnych granicach wymaga uzyskania zgody Szefa Urzędu do Spraw Cudzoziemców działającego jako centralny organ wizowy.

2. Szef Urzędu do Spraw Cudzoziemców konsultuje możliwość wyrażenia zgody na wydanie wizy jednolitej:

1) w przypadkach określonych w załączniku 5A do Wspólnych Instrukcji Konsularnych dla misji dyplomatycznych i urzędów konsularnych dotyczących wiz (Dz.Urz. UE C 326 z 22.12.2005, str. 1), zwanych dalej „Wspólnymi Instrukcjami Konsularnymi”, z:

- a) Komendantem Głównym Straży Granicznej,
 - b) Komendantem Głównym Policji,
 - c) Szefem Agencji Bezpieczeństwa Wewnętrznego,
 - d) Szefem Agencji Wywiadu,
 - e) ministrem właściwym do spraw zagranicznych;
- 2) w przypadkach określonych w załączniku 5B do Wspólnych Instrukcji Konsularnych z centralnymi organami wizowymi innych państw obszaru Schengen.
3. Jeżeli wydanie wizy jednolitej przez organ wizowy innego państwa obszaru Schengen wymaga zgody centralnego organu wizowego Rzeczypospolitej Polskiej, Szef Urzędu do Spraw Cudzoziemców działający jako centralny organ wizowy konsultuje możliwość wyrażenia zgody z organami, o których mowa w ust. 2 pkt 1.
4. Organy, o których mowa w ust. 2 pkt 1, są obowiązane, w terminie 5 dni od dnia otrzymania wniosku o konsultację, przekazać opinię w sprawie zgody na wydanie wizy jednolitej. Nieudzielenie opinii w tym terminie uznaje się za opinię pozytywną.
5. Na wniosek organów, o których mowa w ust. 2 pkt 1, termin przekazania opinii w sprawie zgody na wydanie wizy jednolitej

może być przedłużony o 5 dni, a w szczególnie uzasadnionych przypadkach do 80 dni, o czym Szef Urzędu do Spraw Cudzoziemców zawiadamia konsula.

6. Szef Urzędu do Spraw Cudzoziemców informuje konsula o wyrażeniu zgody na wydanie wizy jednolitej lub braku zgody na jej wydanie, w terminie 10 dni od dnia otrzymania wniosku w tej sprawie. Termin ten ulega przedłużeniu odpowiednio do przedłużenia terminu przekazania opinii w sprawie zgody na wydanie wizy jednolitej, o którym mowa w ust. 5.
7. Nieudzielenie konsulowi przez Szefa Urzędu do Spraw Cudzoziemców informacji w sprawie zgody na wydanie wizy jednolitej w terminach, o których mowa w ust. 6, uznaje się za wyrażenie zgody.
8. W przypadku gdy brak zgody na wydanie wizy jednolitej wynika ze stanowiska centralnego organu wizowego innego państwa obszaru Schengen, konsul może wydać cudzoziemcowi wizę jednolitą upoważniającą tylko do wjazdu na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej.

Art. 45b. 1. Przed wydaniem wizy organ właściwy do jej wydania może zwrócić się do Szefa Urzędu do Spraw Cudzoziemców z wnioskiem o przekazanie informacji, czy wobec cudzoziemca zachodzą okoliczności, o których mowa w art. 42 pkt 1-4 i 7.

2. Szef Urzędu do Spraw Cudzoziemców jest obowiązany przekazać informacje, czy wobec cudzoziemca zachodzą okoliczności, o których mowa w art. 42 pkt 1-4 i 7, w terminie 10 dni od dnia otrzymania wniosku.”;

12) w art. 46:

- a) ust. 2 otrzymuje brzmienie:

„2. Wizę pobytową krajową w celu wykonywania pracy wydaje lub odmawia jej wydania konsul właściwy ze względu na miejsce stałego zamieszkania cudzoziemca.”,

- b) uchyla się ust. 7a i 7b;

13) w art. 48 w ust. 1 zdanie wstępne otrzymuje brzmienie:

„Wizę krajową unieważnia się, jeżeli:”;

14) w art. 52 w ust. 1 pkt 1 otrzymuje brzmienie:

„1) oznaczenie wiz, z wyłączeniem wiz wydawanych szefom i członkom personelu misji dyplomatycznych, kierownikom urzędów konsularnych i członkom personelu konsularnego państw obcych oraz innym osobom zrównanym z nimi na podstawie ustaw, umów lub powszechnie ustalonych zwyczajów międzynarodowych, i wzór wizy krajowej, uwzględniając jej typy, o których mowa w art. 26, a także zakres danych, które powinny być w niej zawarte, określony w art. 25 ust. 1-4;”;

15) w art. 57:

- a) w ust. 1 po pkt 2 dodaje się pkt 2a w brzmieniu:

„2a) jego dane znajdują się w Systemie Informacyjnym Schengen do celów odmowy wjazdu;”,

b) po ust. 5 dodaje się ust. 5a w brzmieniu:

„5a. W przypadku, o którym mowa w ust. 1 pkt 2a, można udzielić zezwolenia na czas oznaczony tylko w razie istnienia poważnych przyczyn, zwłaszcza ze względów humanitarnych lub z powodu zobowiązań międzynarodowych, z uwzględnieniem interesu państwa, które dokonało wpisu do Systemu Informacyjnego Schengen.”;

16) w art. 62:

a) po ust. 7a dodaje się ust. 7b w brzmieniu:

„7b. W przypadku, o którym mowa w art. 57 ust. 1 pkt 2a, gdy zachodzą okoliczności, o których mowa w art. 57 ust. 5a, wojewoda przeprowadza konsultacje, o których mowa w art. 25 ust. 1 Konwencji Wykonawczej z dnia 19 czerwca 1990 r. do Układu z Schengen z dnia 14 czerwca 1985 r. między Rządami Państw Unii Gospodarczej Beneluksu, Republiki Federalnej Niemiec oraz Republiki Francuskiej w sprawie stopniowego znoszenia kontroli na wspólnych granicach, za pośrednictwem Komendanta Głównego Policji.”,

b) po ust. 8 dodaje się ust. 8a w brzmieniu:

„8a. Wojewoda jest obowiązany ustalić, czy zachodzą okoliczności do cofnięcia zezwolenia na zamieszkanie na czas oznaczony, w przypadku gdy państwo obszaru Schengen zasięga opinii na podstawie art. 25 ust. 2 Konwencji Wykonawczej

z dnia 19 czerwca 1990 r. do Układu z Schengen z dnia 14 czerwca 1985 r. między Rządami Państw Unii Gospodarczej Beneluksu, Republiki Federalnej Niemiec oraz Republiki Francuskiej w sprawie stopniowego znoszenia kontroli na wspólnych granicach.”,

c) w ust. 9 dodaje się pkt 3 w brzmieniu:

„3) właściwy organ państwa obszaru Schengen, za pośrednictwem Komendanta Głównego Policji, o:

a) udzieleniu zezwolenia na zamieszkanie na czas oznaczony w przypadku, o którym mowa w art. 25 ust. 1 Konwencji Wykonawczej z dnia 19 czerwca 1990 r. do Układu z Schengen z dnia 14 czerwca 1985 r. między Rządami Państw Unii Gospodarczej Beneluksu, Republiki Federalnej Niemiec oraz Republiki Francuskiej w sprawie stopniowego znoszenia kontroli na wspólnych granicach,

b) braku przesłanek do cofnięcia zezwolenia na zamieszkanie na czas oznaczony w przypadku, o którym mowa w art. 25 ust. 2 Konwencji Wykonawczej z dnia 19 czerwca 1990 r. do Układu z Schengen z dnia 14 czerwca 1985 r. między Rządami Państw Unii Gospodarczej Beneluksu, Republiki Federalnej Niemiec oraz Republiki Francuskiej w sprawie stopniowego znoszenia kontroli na wspólnych granicach.”;

17) w art. 66:

a) dotychczasową treść oznacza się jako ust. 1,

b) w ust. 1 po pkt 2 dodaje się pkt 2a w brzmieniu:

„2a) jego dane znajdują się w Systemie Informacyjnym Schengen do celów odmowy wjazdu;”,

c) dodaje się ust. 2 w brzmieniu:

„2. W przypadku, o którym mowa w ust. 1 pkt 2a, można udzielić zezwolenia na osiedlenie się tylko w razie istnienia poważnych przyczyn, zwłaszcza ze względów humanitarnych lub z powodu zobowiązań międzynarodowych, z uwzględnieniem interesu państwa, które dokonało wpisu do Systemu Informacyjnego Schengen.”;

18) w art. 71b:

a) po ust. 6 dodaje się ust. 6a w brzmieniu:

„6a. W przypadku, o którym mowa w art. 66 ust. 1 pkt 2a, gdy zachodzą okoliczności, o których mowa w ust. 2, oraz przed wydaniem zezwolenia na pobyt rezydenta długoterminowego WE wojewoda przeprowadza konsultacje, o których mowa w art. 25 ust. 1 Konwencji Wykonawczej z dnia 19 czerwca 1990 r. do Układu z Schengen z dnia 14 czerwca 1985 r. między Rządami Państw Unii Gospodarczej Beneluksu, Republiki Federalnej Niemiec oraz Republiki Francuskiej w sprawie stopniowego znoszenia kontroli na wspólnych granicach, za pośrednictwem Komendanta Głównego Policji.”,

b) dodaje się ust. 9 i 10 w brzmieniu:

„9. W przypadku, o którym mowa w art. 25 ust. 1 Konwencji Wykonawczej z dnia 19 czerwca 1990 r. do Układu z Schengen z dnia 14 czerwca 1985 r. między Rządami Państw Unii Gospodarczej Beneluksu, Republiki Federalnej Niemiec oraz

Republiki Francuskiej w sprawie stopniowego znoszenia kontroli na wspólnych granicach, oraz przed wydaniem zezwolenia na pobyt rezydenta długoterminowego WE, wojewoda informuje właściwy organ państwa obszaru Schengen, za pośrednictwem Komendanta Głównego Policji, o wydaniu zezwolenia na osiedlenie się.

10. W przypadku, o którym mowa w art. 25 ust. 2 Konwencji Wykonawczej z dnia 19 czerwca 1990 r. do Układu z Schengen z dnia 14 czerwca 1985 r. między Rządami Państw Unii Gospodarczej Beneluksu, Republiki Federalnej Niemiec oraz Republiki Francuskiej w sprawie stopniowego znoszenia kontroli na wspólnych granicach, oraz przed wydaniem zezwolenia na pobyt rezydenta długoterminowego WE, wojewoda informuje właściwy organ państwa obszaru Schengen, za pośrednictwem Komendanta Głównego Policji, o braku przesłanek do cofnięcia zezwolenia na osiedlenie się.”;

19) w art. 88 w ust. 1 po pkt 4 dodaje się pkt 4a w brzmieniu:

„4a) jego dane znajdują się w Systemie Informacyjnym Schengen do celów odmowy wjazdu, jeżeli cudzoziemiec przebywa na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej na podstawie wizy pobytowej krótkoterminowej lub w ruchu bezwizowym;”;

20) w art. 128 w ust. 1 pkt 3 otrzymuje brzmienie:

„3) cudzoziemiec został skazany prawomocnym wyrokiem:
a) w Rzeczypospolitej Polskiej za przestępstwo umyślne lub przestępstwo skarbowe na karę

grzywny lub karę pozbawienia wolności poniżej jednego roku,

- b) w innym państwie niż państwo obszaru Schengen za przestępstwo stanowiące zbrodnię pospolitą również w rozumieniu prawa polskiego,
- c) w państwie obszaru Schengen za przestępstwo na karę pozbawienia wolności powyżej jednego roku;”;

21) w art. 131:

- a) ust. 1 otrzymuje brzmienie:

„1. Cudzoziemiec może złożyć wniosek o:

- 1) udzielenie informacji o wpisaniu jego danych osobowych do wykazu lub do Systemu Informacyjnego Schengen;
- 2) sprostowanie jego danych osobowych zawartych w wykazie lub w Systemie Informacyjnym Schengen, jeżeli stwierdzi, że nie są prawdziwe;
- 3) wykreślenie jego danych osobowych zawartych w wykazie lub Systemie Informacyjnym Schengen, jeżeli zostały tam umieszczone w wyniku błędu.”,

- b) po ust. 1 dodaje się ust. 1a w brzmieniu:

„1a. Wniosek w sprawie danych zawartych w Systemie Informacyjnym Schengen może dotyczyć tylko danych wpisanych przez Szefa Urzędu do Spraw Cudzoziemców do celów odmowy wjazdu.”,

- c) ust. 3 otrzymuje brzmienie:

„3. W postępowaniu wszczętym wskutek złożenia wniosku, o którym mowa w ust. 1, Szef Urzędu do

Spraw Cudzoziemców udziela cudzoziemcowi tylko informacji o wpisaniu jego danych osobowych do wykazu lub Systemu Informacyjnego Schengen.”;

22) w art. 131a dotychczasową treść oznacza się jako ust. 1 i dodaje się ust. 2 w brzmieniu:

„2. Przepis ust. 1 stosuje się także do przeglądania dokumentów dotyczących wpisu danych cudzoziemca do Systemu Informacyjnego Schengen dokonanego przez Szefa Urzędu do Spraw Cudzoziemców do celów odmowy wjazdu.”;

23) po art. 134 dodaje się art. 134a w brzmieniu:

„Art. 134a. Dane cudzoziemca, z wyłączeniem danych obywateli państw członkowskich Unii Europejskiej, państw członkowskich Europejskiego Porozumienia o Wolnym Handlu (EFTA) – stron umowy o Europejskim Obszarze Gospodarczym lub Konfederacji Szwajcarskiej, przechowywane w wykazie na podstawie:

- 1) art. 128 ust. 1 pkt 1 i 2 z wyłączeniem danych cudzoziemca, który otrzymał decyzję o zobowiązaniu do opuszczenia terytorium Rzeczypospolitej Polskiej,
- 2) art. 128 ust. 1 pkt 3 i 6,
- 3) art. 77 ustawy z dnia 14 lipca 2006 r. o wjeździe na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej, pobycie oraz wyjeździe z tego terytorium obywateli państw członkowskich Unii Europejskiej i członków ich rodzin (Dz. U. Nr 144, poz. 1043 oraz z 2007 r. Nr ..., poz. ...)

– są przekazywane do Systemu Informacyjnego Schengen na okres przechowywania ich w wykazie.”;

24) w art. 143 w ust. 1:

a) po pkt 4 dodaje się pkt 4a w brzmieniu:

„4a) przekazywanie właściwym organom innych państw obszaru Schengen, za pośrednictwem Komendanta Głównego Policji, informacji dotyczących podstawy prawnej i faktycznej wpisu do celów określonych w art. 25 Konwencji Wykonawczej z dnia 19 czerwca 1990 r. do Układu z Schengen z dnia 14 czerwca 1985 r. między Rządami Państw Unii Gospodarczej Beneluksu, Republiki Federalnej Niemiec oraz Republiki Francuskiej w sprawie stopniowego znoszenia kontroli na wspólnych granicach;”

b) po pkt 5 dodaje się pkt 5a w brzmieniu:

„5a) wykonywanie funkcji polskiego centralnego organu wizowego;”.

Art. 41. W ustawie z dnia 21 lipca 2006 r. o zmianie ustawy o Policji oraz niektórych innych ustaw (Dz. U. Nr 158, poz. 1122) w art. 7 uchyla się ust. 1.

Rozdział 9

Przepisy przejściowe i końcowe

Art. 42. Centralny organ techniczny KSI jest obowiązany do utworzenia oraz uruchomienia Krajowego Systemu Informatycznego w terminie do dnia 1 września 2007 r.

Art. 43. Przepisy wykonawcze wydane na podstawie art. 52 ust. 1 pkt 1 ustawy, o której mowa w art. 40, zachowują moc przez okres 6 miesięcy od dnia wejścia w życie niniejszej ustawy.

Art. 44. Ustawa wchodzi w życie z dniem ogłoszenia, z tym że:

- 1) art. 5-7, art. 13 oraz art. 26 ust. 1 pkt 5-7 stosuje się zgodnie z określoną przez Komisję datą rozpoczęcia funkcjonowania Systemu Informacji Wizowej w Rzeczypospolitej Polskiej zgodnie z art. 38 rozporządzenia (WE) nr ... Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia ... w sprawie systemu informacji wizowej (VIS) oraz wymiany danych pomiędzy państwami członkowskimi na temat wiz krótkoterminowych (Dz. Urz. UE L ...);
- 2) art. 3 pkt 6 i art. 4 pkt 6 wchodzi w życie z dniem określonym w decyzji Rady, zgodnie z art. 55 ust. 2 rozporządzenia (WE) nr 1987/2006 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 20 grudnia 2006 r. w sprawie utworzenia, funkcjonowania i użytkowania Systemu Informacyjnego Schengen drugiej generacji (SISII) (Dz. Urz. UE L 381 z 28.12.2006, str. 4);
- 3) art. 40 wchodzi w życie z dniem określonym w decyzji Rady, zgodnie z art. 3 ust. 2 Aktu dotyczącego warunków przystąpienia Republiki Czeskiej, Republiki Estońskiej, Republiki Cypryjskiej, Republiki Łotewskiej, Republiki Litewskiej, Republiki Węgierskiej, Republiki Malty, Rzeczypospolitej Polskiej, Republiki Słowenii i Republiki Słowackiej oraz dostosowań w Traktatach stanowiących podstawę Unii Europejskiej z dnia 16 kwietnia 2003 r. (Dz. U. z 2004 r. Nr 90, poz. 864).

¹⁾ Zmiany wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2002 r. Nr 153 poz. 1271, z 2004 r. Nr 25, poz. 219 i Nr 33, poz. 285 oraz z 2006 r. Nr 104, poz. 708 i 711.

-
- ²⁾ Zmiany wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2005 r. Nr 109, poz. 925, Nr 175, poz. 1462, Nr 179, poz. 1486, Nr 180, poz. 1494 i 1497, z 2006 r. Nr 17, poz. 141, Nr 104, poz. 708 i 711, Nr 190, poz. 1400, Nr 191, poz. 1410, Nr 235, poz. 1701 oraz z 2007 r. Nr 52, poz. 343, Nr 57, poz. 381 i Nr 99, poz. 661.
- ³⁾ Zmiany wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 1999 r. Nr 83, poz. 931, z 2000 r. Nr 50, poz. 580, Nr 62, poz. 717, Nr 73, poz. 852, Nr 93, poz. 1027, z 2001 r. Nr 98, poz. 1071, Nr 106, poz. 1149, z 2002 r. Nr 74, poz. 676, z 2003 r. Nr 3, poz. 17, Nr 111, poz. 1061, Nr 130, poz. 1188, z 2004 r. Nr 51, poz. 514, Nr 69, poz. 626, Nr 77, poz. 680, Nr 93, poz. 889, Nr 240, poz. 2405, Nr 264, poz. 2641, z 2005 r. Nr 10, poz. 70, Nr 48, poz. 461, Nr 96, poz. 821, Nr 141, poz. 1181, Nr 143, poz. 1203, Nr 163, poz. 1363, Nr 169, poz. 1416, Nr 178, poz. 1479, z 2006 r. Nr 5, poz. 6, Nr 15, poz. 118, Nr 66, poz. 467, Nr 95, poz. 659, Nr 104, poz. 708 i 711, Nr 141, poz. 1009 i 1013, Nr 167, poz. 1192, Nr 226, poz. 1647 i 1648 oraz z 2007 r. Nr 20, poz. 116, Nr 64, poz. 432, Nr 80, poz. 539, Nr 89, poz. 589 i Nr 99, poz. 664.

UZASADNIENIE

a) wprowadzenie

Potrzeba przyjęcia ustawy o udziale Rzeczypospolitej Polskiej w Systemie Informacyjnym Schengen i Systemie Informacji Wizowej wynika z członkostwa Polski w Unii Europejskiej, a w szczególności w tzw. dorobku prawnym Schengen, którego urzeczywistnienie w pełnym zakresie jest uwarunkowane włączeniem do Systemu Informacyjnego Schengen.

Dnia 14 czerwca 1985 roku w Schengen Francja, Niemcy, Belgia, Holandia oraz Luksemburg podpisały umowę o stopniowym znoszeniu kontroli na wspólnych przejściach granicznych (tzw. Schengen I) (zwaną dalej „Układem z Schengen”). Przyjęcie Układu z Schengen miało na celu umożliwienie realizacji swobody przemieszczania się osób na terytorium Unii Europejskiej. Dorobek Schengen, został bezpośrednio włączony do Traktatu o utworzeniu Wspólnoty Europejskiej (zwany dalej „TWE”) na podstawie traktatu Amsterdamskiego z 1997 roku i stał się integralną częścią prawa wspólnotowego obowiązującego wszystkie państwa członkowskie Unii Europejskiej. W celu wprowadzenia swobody przemieszczania się wewnątrz terytorium Unii Europejskiej oraz jednoczesnego wzmocnienia ochrony jej zewnętrznych granic został utworzony System Informacyjny Schengen (ang. *Schengen Information System*; zwany dalej „SIS”).

Rozszerzenie Unii Europejskiej w 2004 roku spowodowało konieczność włączenia do Obszaru Schengen dziesięciu nowych Państw Członkowskich. Dotychczasowa infrastruktura techniczna SIS została przewidziana do obsługi maksymalnie 18 państw i nie była przygotowana do objęcia nowych instalacji narodowych. Poza tym, postęp techniczny, który miał miejsce w ciągu ostatniego dziesięciolecia umożliwia przetwarzanie nie tylko danych tekstowych, ale również innych danych, np. danych biometrycznych. W związku z tym, w celu dostosowania SIS do najnowszych rozwiązań informatycznych i technologicznych oraz umożliwienia przystąpienia do niego nowych Państw

Członkowskich UE zdecydowano o zastąpieniu SIS nowym systemem, dostosowanym do obsługi wszystkich Państw Członkowskich i umożliwiającym przekazywanie większej kategorii danych (np. danych biometrycznych). Budowane są System Informacyjny Schengen drugiej generacji (zwany dalej „SIS II”) i uzupełniający go system wymiany informacji wizowej pomiędzy Państwami Członkowskimi – System Informacji Wizowej (tzw. VIS, ang. *Visa Information System*) (zwany dalej „VIS”). System VIS ma na celu wymianę danych o wizach między Państwami Członkowskimi, które zniosły kontrole na swoich granicach wewnętrznych i uczestniczą w systemie swobodnego przepływu osób bez kontroli na granicach wewnętrznych.

Podstawę prawną powołania SIS II stanowią Rozporządzenie Rady (WE) nr 2424/2001 z dnia 6 grudnia 2001 r. w sprawie rozwoju Systemu Informacyjnego Schengen drugiej generacji (SIS II) oraz Decyzja Rady z dnia 6 grudnia 2001 r. w sprawie rozwoju Systemu Informacyjnego Schengen drugiej generacji (SIS II) (2001/886/WSiSW). W preambułach powyższych aktów podkreślono, iż fakt, że łączną podstawę prawną powołania SIS II, niezbędną do tego, by umożliwić finansowanie rozwoju SIS II z budżetu Unii Europejskiej, stanowią dwa odrębne instrumenty, nie narusza zasady, zgodnie z którą SIS II stanowi i powinien stanowić jeden zintegrowany system. Na mocy Rozporządzenia nr 2424/2001 i decyzji 2001/886/WSiSW, System Informacyjny Schengen (SIS I) ustanowiony na podstawie tytułu IV Konwencji Wykonawczej z 19 czerwca 1990 r. do Układu z Schengen z dnia 14 czerwca 1985 r. między Rządami Państw Unii Gospodarczej Beneluksu, Republiki Federalnej Niemiec oraz Republiki Francuskiej w sprawie stopniowego znoszenia kontroli na wspólnych granicach (Dz. U. UE L. 239 z 22.09.2000 r., str. 19, z późn. zm.), (zwanej dalej „KWS”), został zastąpiony Systemem Informacyjnym Schengen II (SIS II), który umożliwia włączenie nowych Państw Członkowskich do tego systemu. Ponadto, powyższe akty prawne określają procedury tworzenia i rozwoju SIS II.

Rozporządzenie nr 2424/2001 oraz decyzja 2001/886/WSiSW miały obowiązywać do dnia 31 grudnia 2006 r. Jednakże okazało się, że proces opracowywania SIS II będzie trwał dłużej niż pierwotnie przewidywano. W związku z tym, w celu zapewnienia środków finansowych na rozwój SIS II po

31 grudnia 2006 r., powstała konieczność przedłużenia okresu obowiązywania omawianych aktów prawnych. W tym celu zostały wydane Rozporządzenie Rady (WE) nr 1988/2006 z dnia 21 grudnia 2006 r. zmieniające rozporządzenie (WE) nr 2424/2001 w sprawie rozwoju Systemu Informacyjnego Schengen drugiej generacji (SIS II), oraz Decyzja Rady z dnia 21 grudnia 2006 r. zmieniająca decyzję 2001/886/WSiSW w sprawie Systemu Informacyjnego Schengen drugiej generacji (SIS II) (2006/1007/WSiSW).

Szczegółowe postanowienia dotyczące utworzenia, funkcjonowania i użytkowania SIS II zawierają Rozporządzenie (WE) nr 1987/2006 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 20 grudnia 2006 r. oraz projektowana Decyzja Rady w sprawie utworzenia, funkcjonowania i użytkowania Systemu Informacyjnego Schengen drugiej generacji (SIS II) (dokument nr 14914/06 z dnia 12 grudnia 2006 r.), a także Rozporządzenie (WE) nr 1986/2006 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 20 grudnia 2006 r. w sprawie dostępu służb odpowiedzialnych w państwach członkowskich za wydawanie świadectw rejestracji pojazdów do Systemu Informacyjnego Schengen drugiej generacji (SIS II).

Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (WE) nr 1987/2006 stanowi niezbędną podstawę prawną dla systemu SIS II w kwestiach objętych zakresem stosowania TWE, natomiast projektowana Decyzja Rady nr 14914/06 stanowi niezbędną podstawę prawną dla systemu SIS II w kwestiach objętych zakresem stosowania Traktatu o Unii Europejskiej (zwanego dalej „TUE”).

Omawiane akty prawne określają warunki oraz procedury dokonywania i przetwarzania wpisów w SIS II. Zakresem Rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady nr 1987/2006 objęte są wpisy odnoszące się do obywateli państw trzecich dokonane w celu odmowy pozwolenia na wjazd lub pobyt na terytorium Państw Członkowskich. Natomiast projektowana Decyzja Rady nr 14914/06 ma zastosowanie do wpisów w SIS II dotyczących osób i przedmiotów oraz wymiany informacji uzupełniających i danych dodatkowych w celach związanych ze współpracą policyjną i sądową w sprawach karnych.

W związku z przedłużaniem się prac nad wprowadzeniem SIS II i VIS oraz chęcią przystąpienia nowych Państw Członkowskich do SIS, na podstawie

propozycji Portugalii powstała tzw. koncepcja SISone4ALL. SISone4ALL ma na celu podłączenie nowych Państw Członkowskich do aktualnie funkcjonującego SIS. Opiera się on na założeniu, że nowe Państwa Członkowskie zostaną podłączone do systemu centralnego SIS do końca sierpnia 2007 r. za pomocą krajowych komponentów SIS, stworzonych na podstawie modelu systemu funkcjonującego w Portugalii.

Biorąc pod uwagę to, że organy unijne i Państwa Członkowskie podkreślają, że SISone4ALL jest rozwiązaniem tymczasowym, umożliwiającym włączenie do aktualnie funkcjonującego SIS i docelowo wszystkie Państwa Członkowskie mają obowiązek wprowadzić SIS II, nowe Państwa Członkowskie powinny, wprowadzając podstawy prawne dla SIS, uwzględnić również regulacje dotyczące SIS II.

Zagadnienia związane z funkcjonowaniem VIS uregulowane zostały w Decyzji Rady z dnia 8 czerwca 2004 r. w sprawie ustanowienia Systemu Informacji Wizowej (VIS) (2004/512/WE), Rozporządzeniu (WE) nr 562/2006 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 15 marca 2006 r. ustanawiające wspólnotowy kodeks zasad regulujących przepływ osób przez granice (kodeks graniczny Schengen), Rozporządzeniu 2252/2004 w sprawie norm dotyczących zabezpieczeń i danych biometrycznych w paszportach i dokumentach podróży wydawanych przez Państwa Członkowskie oraz Decyzji Komisji 2006/752/WE z dnia 3 listopada 2006 r. ustanawiającej lokalizację Systemu Informacji Wizowej (VIS) w fazie jego rozwoju.

Rozwój oraz sposób funkcjonowania Systemu Informacji Wizowej został w prawie europejskim przewidziany w dwóch fazach. Pierwszą fazę stanowiło ustanowienie przez Komisję Decyzji 2004/512/WE, która jako podstawa prawna funkcjonowania VIS włączyła do budżetu ogólnego Unii Europejskiej niezbędne środki na rozwój VIS i realizację środków przygotowawczych niezbędnych dla wdrożenia cech biometrycznych w późniejszym etapie. Druga faza jest realizowana obecnie i zakłada uchwalenie rozporządzenia, które kompleksowo regulowałoby wszelkie zagadnienia funkcjonalne, instytucjonalne, materialne oraz proceduralne, jak również obejmuje ona uchwalenie decyzji w sprawie

umożliwienia dostępu organów odpowiedzialnych za bezpieczeństwo wewnętrzne do informacji znajdujących się w VIS.

b) podstawowe obowiązki Państwa Członkowskiego wynikające z prawodawstwa unijnego

Jednym z podstawowych warunków uczestnictwa w systemach SIS, SIS II i VIS jest istnienie odpowiednich krajowych systemów, które to umożliwią. Wszystkie trzy systemy bowiem opierają się na modelu scentralizowanym, w którym istnieje system centralny („C.SIS” w przypadku SIS, „CS-SIS” w przypadku SIS II i „CS-VIS” – w przypadku VIS), do którego „podłączony” jest system krajowy („N.SIS” w przypadku SIS, „NS-SIS” w przypadku SIS II i „interfejs krajowy” – w przypadku VIS). Mimo, że na podstawie poszczególnych aktów prawnych (lub ich projektów) wskazać można na specyficzne funkcje poszczególnych systemów krajowych, to nie ulega wątpliwości, że zasadnym jest stworzenie jednego, wspólnego systemu, który zapewni, od strony technicznej, udział Polski w SIS, SIS II i VIS. Zamierzenie takie zostało także potwierdzone w dokumentach rządowych przyjętych przez Radę Ministrów – *Programie Dla Uczestnictwa Rzeczypospolitej Polskiej w Realizacji Tytułu IV Konwencji Wykonawczej Schengen (MasterPlan SIS II PL)* – wersja 2.4 z października 2004 r., *Programie Dostosowania Organów Administracji Państwowej Do Współpracy z Systemem Informacyjnym Schengen (SIS II) i Systemem Informacji Wizowej (VIS) (MasterPlan SIS II i VIS PL)* – wersja 3.1 z czerwca 2006 r. oraz w *Suplemencie VIS* do dokumentu *MasterPlan SIS II i VIS PL* w wersji 3.1. Na model taki wskazują także akty europejskie.

Kolejnym ważnym obowiązkiem Państwa Członkowskiego na gruncie podstaw prawnych (lub projektów) funkcjonowania SIS, SIS II i VIS jest zapewnienie realizacji określonych w przepisach unijnych kompetencji przez organy krajowe. W tym celu prawo krajowe powinno wskazać konkretne organy realizujące poszczególne kompetencje. Należy wskazać na kilka podstawowych kategorii:

– organ odpowiedzialny za krajowy system, umożliwiający dostęp i wprowadzanie danych poszczególnym, właściwym organom (zgodnie

z art. 108 Konwencji, art. 7 ust. 1 Rozporządzenia i Decyzji oraz art. 24 projektu Rozporządzenia VIS),

- organ realizujący zadania Biura SIRENE (art. 92 ust. 4 KWS; art. 7 ust. 2 Rozporządzenia SIS II i projektu Decyzji SIS II),
- organy, które decydują o wprowadzeniu i którym udostępniane są poszczególne dane (prawodawstwo europejskie wskazuje je jedynie poprzez odwołanie do funkcji, które realizują – np. „organy sądowe”, odsyłając do prawa krajowego),
- organy nadzorcze, w szczególności czuwające nad prawidłowością przetwarzania danych osobowych.

Prawo krajowe powinno gwarantować zgodność z zasadami i środkami ochrony systemu i danych, przewidzianych w przepisach europejskich, w szczególności w zakresie przetwarzania danych osobowych, w tym musi zapewnić kontrolę dostępu do sprzętu, kontrolę nośników danych, kontrolę gromadzenia danych, kontrolę użytkownika, kontrolę dostępu do danych, kontrolę transmisji danych oraz kontrolę dostarczania danych.

Odpowiedzialność za szkody spowodowane przetwarzaniem danych ponosi Państwo Członkowskie. Akty prawne (ich projekty) w zakresie SIS, SIS II i VIS przewidują w tym zakresie właściwość prawa krajowego. Wobec powyższego, prawo krajowe powinno zawierać stosowne regulacje.

c) omówienie dotychczas obowiązujących regulacji prawa polskiego dotyczących przedmiotu ustawy

W aktualnie obowiązującym stanie prawnym w Polsce należy wskazać na dwie podstawowe regulacje mające znaczenie dla uczestnictwa w Systemie Informacyjnym Schengen. Są to ustawa o gromadzeniu, przetwarzaniu i udostępnianiu informacji kryminalnych oraz o Krajowym Systemie Informatycznym z dnia 6 lipca 2001 r. (Dz. U. z 2001 r., Nr 110, poz. 1189 z późn. zm.), a także ustawa o Policji z dnia 6 kwietnia 1990 r. (tekst jednolity – Dz. U. z 2007 r., Nr 43, poz. 277; dalej zwana ustawą o Policji).

Krajowy System Informatyczny (dalej zwany KSI) w zamierzeniu ma umożliwić udział w Systemie Informacyjnym Schengen (SIS oraz SIS II) i Systemie Informacji Wizowej. Intencja ta nie wynika jednak wprost z regulacji ustawowej, mimo że jest wyrażona zarówno w uzasadnieniu projektu ustawy z dnia 17 czerwca 2004 r. o zmianie ustawy o gromadzeniu, przetwarzaniu i przekazywaniu informacji kryminalnych oraz niektórych innych ustaw (Dz. U. z 2004, Nr 179, poz. 1842), jak i w dokumentach rządowych – *Programie Dla Uczestnictwa Rzeczypospolitej Polskiej w Realizacji Tytułu IV Konwencji Wykonawczej Schengen (MasterPlan SIS II PL)* – wersja 2.4 z października 2004 r., *Programie Dostosowania Organów Administracji Państwowej Do Współpracy z Systemem Informacyjnym Schengen (SIS II) i Systemem Informacji Wizowej (VIS) (MasterPlan SIS II i VIS PL)* – wersja 3.1 z czerwca 2006 r. oraz w *Suplemencie VIS* do dokumentu *MasterPlan SIS II i VIS PL* w wersji 3.1. Należy więc mieć na uwadze brak ustawowego wskazania na bezpośrednie powiązanie KSI z Systemem Informacyjnym Schengen i Systemem Informacji Wizowej.

W drodze nowelizacji ustawy o gromadzeniu, przetwarzaniu i przekazywaniu informacji kryminalnych oraz o Krajowym Systemie Informatycznym (ustawą z dnia 21 lipca 2006 r. o zmianie ustawy o Policji oraz niektórych innych ustaw – Dz. U. z 2006 r., Nr 158, poz. 1122) kompetencje w zakresie Krajowego Systemu Informatycznego, w szczególności związane z jego utworzeniem i udostępnianiem danych organom krajowym zostały przekazane Komendantowi Głównemu Policji. W stanie prawnym przed nowelizacją kompetencje te były przypisane ministrowi właściwemu do spraw wewnętrznych. Jednocześnie ustawa o Policji, w art. 1 ust. 2 pkt 11 stwierdza, że jednym z zadań Policji jest „*utworzenie, eksploatacja i utrzymanie systemu informacyjnego umożliwiającego organom administracji rządowej i organom sprawiedliwości przekazywanie oraz dostęp do danych gromadzonych w Systemie Informacyjnym Schengen (SIS), niezbędnych z punktu widzenia funkcjonowania obszaru Schengen.*”

Ustawa o gromadzeniu, przetwarzaniu i udostępnianiu informacji kryminalnych oraz o Krajowym Systemie Informatycznym nie definiuje wielu kwestii, które są niezbędne do uregulowania, w tym nie wskazuje, niewystarczająco lub

niezgodnie z regulacjami unijnymi definiuje organy mające realizować konkretne funkcje przewidziane w prawie unijnym. Dotyczy to braku powołania Biura Sirene, wskazania organów wprowadzających dane i tych, którym dane są udostępniane w sposób nie mający w pełni pokrycia w sposobie określenia tej sprawy w aktach UE. Ustawa nie gwarantuje także poziomu nadzoru wymaganego prawodawstwem unijnym, zarówno w zakresie kontroli przetwarzania danych osobowych, jak i nadzoru technicznego nad Krajowym Systemem Informatycznym oraz systemami poszczególnych organów, współpracującymi z Krajowym Systemem Informatycznym.

Aktualnie obowiązująca regulacja prawna Krajowego Systemu Informatycznego została wprowadzona do ustawy o gromadzeniu, przetwarzaniu i udostępnianiu informacji kryminalnych oraz o Krajowym Systemie Informatycznym. Przedmiotem regulacji powyższej ustawy jest przede wszystkim gromadzenie, przetwarzanie i udostępnianie informacji kryminalnych. Zgodnie z art. 1 ustawy: *„ustawa określa zasady postępowania przy gromadzeniu, przetwarzaniu i przekazywaniu informacji kryminalnych w celu wykrywania i ścigania sprawców przestępstw oraz zapobiegania i zwalczania przestępczości, a także podmioty właściwe w tych sprawach”*. Ze względu na odmienne cele Systemu Informacyjnego Schengen (oraz Systemu Informacji Wizowej), a więc i Krajowego Systemu Informatycznego – zapewniającego udział we wspomnianych systemach, a także ze względu na wskazane braki i nieuporządkowanie aktualnych przepisów, zasadnym jest wyodrębnienie całości regulacji w zakresie krajowych podstaw uczestnictwa Polski w Systemie Informacyjnym Schengen i Systemie Informacji Wizowej do odrębnego aktu prawnego.

W zakresie ochrony danych osobowych prawo polskie jest zgodne z unijnymi standardami ochrony danych określonych w Dyrektywie 95/46/WE w sprawie ochrony osób fizycznych w zakresie przetwarzania danych osobowych oraz swobodnego przepływu tych danych oraz wynikającymi z dorobku prawnego Schengen i nie wymaga dostosowania, z wyjątkiem uregulowania kilku kwestii, o których mowa w dalszej części uzasadnienia. W ustawie o ochronie danych osobowych oraz w aktach wykonawczych do tej ustawy zostały uregulowane

kwestie m. in. kontroli dostarczania, gromadzenia i transmisji danych, jak również kontroli dostępu do danych i użytkownika danych.

W zakresie odpowiedzialności Państwa Członkowskiego za szkody spowodowane przetwarzaniem danych SIS i VIS należy stwierdzić, że polski system prawny zawiera przepisy określające w dostateczny sposób zasady i tryb ponoszenia odpowiedzialności przez Skarb Państwa za wszelkie szkody wyrządzone osobom poprzez wykorzystanie danych SIS i VIS. W polskim prawie krajowym zapewnione są także w sposób wystarczający skuteczne, proporcjonalne i odstrasżające sankcje karne za nadużycie danych SIS i VIS, a także związanych z wymianą informacji uzupełniających.

d) omówienie przepisów ustawy

Projekt ustawy jest oparty na wspomnianym założeniu, według którego KSI ma umożliwić udział Polski w Systemie Informacyjnym Schengen (SIS oraz SIS II) i Systemie Informacji Wizowej. Przyjęto także zasadę, że KSI stanowi jedynie infrastrukturę techniczną umożliwiającą uprawnionym organom korzystanie – w zakresie wprowadzania oraz dostępu do danych – z jednostki centralnej Systemu Informacyjnego Schengen oraz Centralnego Systemu Informacji Wizowej.

Propozycja uregulowania Systemu Informacji Wizowej opiera się na dwóch założeniach. Po pierwsze regulacje dotyczące Systemu Informacji Wizowej zostały stworzone w oparciu projekt Rozporządzenia w sprawie Systemu Informacji Wizowej (VIS) oraz wymiany danych pomiędzy Państwami Członkowskimi na temat wiz krótkoterminowych, oraz projekt Decyzji Rady w sprawie wglądu do danych Systemu Informacji Wizowej dla organów Państw Członkowskich odpowiedzialnych za bezpieczeństwo wewnętrzne oraz dla Europolu w celu zapobiegania przestępstwom terrorystycznym i innym poważnym przestępstwom oraz w celu wykrywania i ścigania tych przestępstw, z uwzględnieniem obowiązującej Decyzji Nr 2004/512/WE Rady z dnia 8.06.2004 r. w sprawie ustanowienia Systemu Informacji Wizowej (VIS). Powyższe projekty regulują zasady funkcjonowania Systemu Informacji Wizowej oraz znajdują się w zaawansowanej fazie prac legislacyjnych na

szczeblu UE. Zakłada się zatem, że treść przepisów powyższych projektów pozostanie, w tym zakresie, niezmienną i stosownie do tego założenia, projekt ustawy przyjmuje zawieszenie stosowania regulacji odnoszących się do Systemu Informacji Wizowej do momentu wejścia w życie w stosunku do Rzeczypospolitej Polskiej tych aktów.

Przy konstruowaniu projektu ustawy założono, że uregulowane zostaną wyłącznie te kwestie, których inne przepisy nie regulują w sposób umożliwiający ich bezpośrednie zastosowanie w krajowym porządku prawnym. Założenie to jest zgodne z regułą określoną w art. 249 Traktatu ustanawiającego Wspólnotę Europejską, (Dz.Urz UE C 325 z 24.12.2002, zwanego dalej „TWE”, zgodnie z którą rozporządzenia oraz decyzje wiążą w całości adresatów, do których są kierowane i co do zasady nie wymagają implementacji. Projekt ustawy nie reguluje także kwestii, które wynikają z obowiązujących ustaw, jeżeli przepisy te zezwalają na przyjęcie założenia, iż znajdą one zastosowanie także w sprawach regulowanych w projekcie ustawy. Projekt ustawy ponadto zawiera jedynie regulacje odnoszące się do udziału Rzeczypospolitej Polskiej w Systemie Informacyjnym Schengen oraz Systemie Informacji Wizowej oraz zmiany w innych ustawach, które są niezbędne do umożliwienia realizacji powyższego celu. Założenia powyższe są zgodne z określoną w § 4 Załącznika do Rozporządzenia Prezesa Rady Ministrów z dnia 20 czerwca 2002 r. w sprawie „Zasad techniki Prawodawczej” (Dz. U. Nr 100, poz. 908) regułą niepowtarzania przepisów zamieszczonych w innych obowiązujących aktach prawnych oraz w § 3 ust. 2 zasadą niewykraczania poza zakres przedmiotowy oraz podmiotowy regulacji.

Stosownie do powyższego założenia, projekt ustawy nie wymienia danych podlegających wpisowi poprzez KSI, gdyż wynikają one wprost z obowiązujących przepisów, w szczególności z KWS oraz z Projektu Rozporządzenia. Zauważenia wymaga, że projekt ustawy posługuje się pojęciem „wykorzystywania danych”, pod którym rozumie się wszelkie operacje wykonywane na danych. Definicja ta wzorowana jest na definicji „przetwarzania danych” z ustawy o ochronie danych osobowych, do której w stosunku do przetwarzania danych osobowych definicja „wykorzystywania danych” bezpośrednio odsyła. Projekt ustawy nie wprowadza także pojęć, których

rozumienie na gruncie przepisów prawa europejskiego jest wystarczająco jasno zdefiniowane.

Jedną z kluczowych kwestii wymagających uregulowania w ramach polskiego porządku prawnego jest określenie zakresu organów odpowiedzialnych za nadzór nad należytym funkcjonowaniem KSI, użytkowaniem oraz wypełnianiem obowiązków nałożonych przez prawodawstwo dorobku Schengen w zakresie funkcjonowania modułów krajowych Systemu Informacyjnego Schengen oraz krajowego interfejsu Systemu Informacji Wizowej, a także podmiotów upoważnionych do dokonywania wpisów lub do dostępu do wpisów.

Jako organ właściwy w sprawie utworzenia, uruchomienia, eksploatacji technicznej oraz utrzymania KSI projekt ustawy wskazuje Komendanta Głównego Policji, który w celu wyodrębnienia jego zadań wskazanych w ustawie od pozostałego zakresu kompetencji wynikającego z innych ustaw, w szczególności ustawy o Policji, został określony jako centralny organ techniczny KSI. Projekt ustawy dokonuje jednocześnie rozdzielenia kompetencji organów odpowiedzialnych za funkcjonowanie Rzeczypospolitej Polskiej w zakresie Systemu Informacyjnego Schengen oraz w zakresie Systemu Informacji Wizowej. Zgodnie z powyższym, Komendant Główny Policji określony został organem odpowiedzialnym za sprawne działanie i bezpieczeństwo Systemu Informacyjnego Schengen w ramach modułu krajowego, natomiast jego odpowiedzialność w zakresie Systemu Informacji Wizowej dotyczy głównie kwestii zapewnienia odpowiedniego dostępu przez właściwe organy.

Ze względu na szeroki zakres kompetencji Komendanta Głównego Policji oraz mając na względzie dotychczasowe regulacje prawne, a także zakończone i aktualnie realizowane projekty dotyczące przygotowania Polski do udziału w Systemie Informacyjnym Schengen i Systemie Informacji Wizowej, zasadnym jest powierzenie Komendantowi Głównemu Policji obowiązków związanych z obsługą Systemu Informacyjnego Schengen. Spełniony zostanie w ten sposób również wymóg stawiany przez przepisy prawa europejskiego, aby organem odpowiedzialnym za funkcjonowanie Systemu Informacyjnego

Schengen w poszczególnych Państwach Członkowskich był organ na szczeblu centralnym.

Projekt ustawy zawiera także założenie, że w ramach struktury Komendy Głównej Policji powołane zostanie Biuro Sirene, zapewniające wymianę informacji uzupełniających pomiędzy Państwami Członkowskimi porządku Schengen. Umieszczenie Biura Sirene w strukturze organizacyjnej Komendy Głównej Policji jest uzasadnione względami natury praktycznej. Zauważyć należy, że Policja prowadzi od wielu lat międzynarodową współpracę policyjną z podmiotami zajmującymi się sprawami zwalczania przestępczości, a także prowadzi prace nad przygotowaniem organizacyjnym polskiej komórki Biura Sirene w ramach struktury Komendy Głównej Policji.

Kompetencje nadzorcze nad funkcjonowaniem komponentów krajowych przyznaje projekt ustawy ministrowi właściwemu do spraw wewnętrznych, a w zakresie przetwarzania danych osobowych – także Generalnemu Inspektorowi Ochrony Danych Osobowych.

Projekt ustawy wskazuje również organy uprawnione do korzystania – w zakresie dokonywania wpisów oraz dostępu do danych – z Systemu Informacyjnego Schengen oraz Systemu Informacji Wizowej, zakreślając jednocześnie zakres oraz cele dopuszczalnego wykorzystywania przez te organy danych.

Przy wskazywaniu organów uprawnionych do korzystania z Systemu Informacyjnego Schengen oraz Systemu Informacji Wizowej uwzględniono zakres działania oraz kompetencji poszczególnych podmiotów.

Kwestie związane z wykorzystywaniem danych, w tym danych osobowych, zostały uregulowane w projekcie ustawy jedynie w zakresie w jakim regulacje porządku Schengen nie mogą być stosowane wprost. Jak wskazano, w zakresie przetwarzania danych osobowych prawo polskie jest zgodne z unijnymi standardami ochrony danych. Z uwagi na powyższe, reguły przetwarzania danych osobowych określone w ustawie o ochronie danych osobowych obowiązują wprost w stosunku do przetwarzania danych osobowych w ramach wykorzystywania danych na potrzeby uczestniczenia Rzeczypospolitej Polskiej w Systemie Informacyjnym Schengen oraz Systemie

Informacji Wizowej, chyba że przepisy tej ustawy zostaną wyraźnie wyłączone lub kwestie przetwarzania danych zostaną w dozwolonym zakresie uregulowane odrębnie.

Celem wprowadzenia w projekcie ustawy zapisu o tym, iż wykorzystywanie danych może odbywać się bez wiedzy i zgody osób, których dane dotyczą, a także bez obowiązku ujawniania faktycznego celu zbierania danych, było wykluczenie obowiązków informacyjnych, o których mowa w ustawie o ochronie danych osobowych (art. 24 ust. 1, art. 25 ust.1 ustawy o ochronie danych osobowych) jak również umożliwienie wykorzystywania tzw. sensytywnych danych osobowych (art. 27 ust. 1 ustawy o ochronie danych osobowych) bez wymaganej zgody.

Jednocześnie projekt ustawy nakłada na wszystkie organy uprawnione do wykorzystywania danych obowiązki stworzenia procedur kontrolnych zapewniających zgodność z prawem przetwarzania danych osobowych. Oznacza to konieczność stosowania przez te podmioty obowiązków wynikających z ustawy o ochronie danych osobowych.

Projekt ustawy zakłada jednocześnie, że kwestie przetwarzania danych osobowych podlegają kontroli Generalnego Inspektora Ochrony Danych Osobowych. Stosownie do powyższego Projekt ustawy zobowiązuje także Komendanta Głównego Policji do uzyskania opinii Generalnego Inspektora Danych Osobowych w zakresie spełniania przez KSI wymogów określonych w art. 36-39a ustawy o ochronie danych osobowych.

Projekt ustawy przyjmuje założenie, że dostęp podmiotów, których dane są wykorzystywane poprzez KSI jest regulowany na zasadach przewidzianych w ustawie o ochronie danych osobowych.

W zakresie zmian w obowiązującym prawodawstwie projekt zakłada konieczność zmiany przede wszystkim: ustawy z dnia 29 sierpnia 1997 r. o ochronie danych osobowych (tekst jednolity – Dz. U. z 2002 r., Nr 101, poz. 926 z późn. zm.), ustawy z dnia 6 lipca 2001 r. o gromadzeniu, przetwarzaniu i przekazywaniu informacji kryminalnych oraz o Krajowym Systemie Informatycznym (tekst jednolity – Dz. U. z 2006, Nr 216, poz. 1585), ustawy o Policji oraz ustawy z dnia 13 czerwca 2003 r. o cudzoziemcach.

W przypadku ustawy o ochronie danych osobowych postuluje się wyłączenie z obowiązku rejestracji zbiorów danych osobowych zbiorów danych zawierający dane osobowe przetwarzane na potrzeby udziału Rzeczypospolitej Polskiej w Systemie Informacyjnym Schengen oraz Systemie Informacji Wizowej. U podstaw takiego wyłączenia leżą względy pragmatyczne. Należy zwrócić uwagę, że ustawa zapewnia w stosunku do przetwarzania danych osobowych realizację celów zgłoszenia zbioru danych osobowych oraz poddaje przetwarzanie danych osobowych kontroli Generalnego Inspektora Danych Osobowych, w tym w szczególności w zakresie kontroli spełniania wymogów technicznych przetwarzania danych w systemie informatycznym.

Zmiany postulowane w ustawie o gromadzeniu, przetwarzaniu i przekazywaniu informacji kryminalnych oraz o Krajowym Systemie Informatycznym dotyczą usunięcia z tej ustawy kwestii dotyczących funkcjonowania KSI. Propozycja ta wynika z zakresu zmian koniecznych do dokonania w tej ustawie z uwagi na jej wskazaną nie pełną zgodność z przepisami prawa unijnego oraz z koncepcji całościowego uregulowania kwestii dotyczących udziału Rzeczypospolitej Polskiej w Systemie Informacyjnym Schengen oraz Systemie Informacji Wizowej.

Wejście w życie projektowanego aktu prowadzi do uporządkowania i uzupełnienia w niezbędnym zakresie niezbędnych podstaw prawnych dotyczących uczestnictwa Polski w Systemie Informacyjnym Schengen i Systemie Informacji Wizowej. Ustala się w odpowiedni sposób kompetencje poszczególnych organów w zakresie wprowadzania i udostępniania danych SIS i VIS. Wskazuje się organy odpowiedzialne za funkcjonowanie infrastruktury technicznej umożliwiającej udział w Systemie Informacyjnym Schengen i Systemie Informacji Wizowej (Krajowy System Informatyczny) oraz organ realizujący funkcję Biura Sirene. W sposób jasny zostają przewidziane kompetencje nadzorcze nad realizacją zadań związanych z uczestnictwem Polski w Systemie Informacyjnym Schengen i Systemie Informacji Wizowej.

Projekt dostosowuje prawo polskie i umożliwia wykonywanie następujących aktów prawnych:

- Konwencja Wykonawcza z dnia 19 czerwca 1990 r. do układu z Schengen z dnia 14 czerwca 1985 r. między Rządami Państw Unii Gospodarczej Beneluksu, Republiki Federalnej Niemiec oraz Republiki Francuskiej w sprawie stopniowego znoszenia kontroli na wspólnych granicach;
- Rozporządzenie (WE) nr 1986/2006 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 20 grudnia 2006 r. w sprawie dostępu służb odpowiedzialnych w Państwach Członkowskich za wydawanie świadectw rejestracji pojazdów do Systemu Informacyjnego Schengen drugiej generacji (SIS II);
- Rozporządzenie (WE) nr 1987/2006 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 20 grudnia 2006 r. w sprawie utworzenia, funkcjonowania i użytkowania Systemu Informacyjnego Schengen drugiej generacji (SIS II);
- Decyzja Rady w sprawie utworzenia, funkcjonowania i użytkowania Systemu Informacyjnego Schengen drugiej generacji (SIS II) (projekt – dokument nr 14914/06 z dnia 12 grudnia 2006 r.);
- Decyzja Komisji 2006/758/WE z dnia 22 września 2006 r. w sprawie zmiany podręcznika Sirene;
- Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady w sprawie Systemu Informacji Wizowej (VIS) oraz wymiany danych pomiędzy Państwami Członkowskimi na temat wiz krótkoterminowych (projekt);
- Decyzja Rady w sprawie wglądu do danych Systemu Informacji Wizowej dla organów Państw Członkowskich odpowiedzialnych za bezpieczeństwo wewnętrzne oraz dla Europolu w celu zapobiegania przestępstwom terrorystycznym i innym poważnym przestępstwom oraz w celu wykrywania i ścigania tych przestępstw (projekt).

Zgodnie z projektem przewiduje się zróżnicowane terminy wchodzenia poszczególnych przepisów ustawy w życie. Związane jest to z wskazaną powyżej wielością unijnych aktów prawnych oraz harmonogramem wdrażania

poszczególnych instrumentów (SIS, SIS II i VIS) i uzależnieniu ich funkcjonowania od określonych warunków formalnych.

W związku z powyższym, projekt przewiduje, że w pierwszej kolejności wchodzi w życie przepisy pozwalające na uczestnictwo w SIS, a następnie – z chwilą formalnego włączenia Polski do VIS – wejdzie w życie grupa przepisów odnoszących się do funkcjonowania VIS.

e) zgodność z prawem Unii Europejskiej

Przygotowanie projektu zostało poprzedzone szczegółowymi analizami prawnymi dotyczącymi prawodawstwa unijnego, jak i krajowego – w zakresie wynikającym z wymogów związanych z udziałem Polski w Systemie Informacyjnym Schengen (SIS oraz SIS II) i Systemie Informacji Wizowej. Opinię o zgodności projektu z prawem UE wyraził także UKIE.

Mając powyższe na względzie stwierdzić należy, że regulacje projektu są zgodne z prawem unijnym.

Ocena Skutków Regulacji (OSR)

1) wskazanie podmiotów, na które oddziałuje akt normatywny

Przepisy ustawy mają zastosowanie do następujących organów administracji publicznej:

- minister właściwy do spraw wewnętrznych,
- Komendant Główny Policji,
- Szef Urzędu do Spraw Cudzoziemców,

W zakresie dostępu i wprowadzania danych, przepisy obejmują:

- Straż Graniczną,
- Służbę Celną,
- Policję,
- Agencję Bezpieczeństwa Wewnętrznego,
- Żandarmerię Wojskową,
- Centralne Biuro Antykorupcyjne,
- organy kontroli skarbowej,
- sądy,
- prokuratorów,
- wojewodów,
- konsuli,
- ministra właściwy do spraw zagranicznych,
- starostów
- Biuro Ochrony Rządu,
- Agencję Wywiadu,
- Wojewodę Mazowieckiego,

- Służbę Wywiadu Wojskowego,
- Służbę Kontrwywiadu Wojskowego.

2) wyniki przeprowadzonych konsultacji, w szczególności jeżeli obowiązek zasięgnięcia takich opinii wynika z przepisów prawa

Przeprowadzono uzgodnienia międzyresortowe, zakończone konferencją uzgodnieniową, których wyniki zostały uwzględnione w przygotowaniu ostatecznej wersji projektu ustawy. Z uwagi na brak bezpośredniego wpływu na sytuację społeczną i gospodarczą, projekt nie podlegał dodatkowemu przedstawianiu do konsultacji społecznych.

Zgodnie z ustawą z dnia 7 lipca 2005 r. o działalności lobbingskiej w procesie stanowienia prawa (Dz. U. z 2005 r. Nr 169, poz. 1414) projekt ustawy był przewidziany w Planie prac legislacyjnych Rady Ministrów w pierwszym półroczu 2007 r. Został także opublikowany w Biuletynie Informacji Publicznej Władzy Wdrażającej Programy Europejskie – jednostki zapewniającej obsługę Pełnomocnika Rządu ds. Przygotowania Organów Administracji Państwowej do Współpracy z Systemem SIS i Systemem VIS. Do przedmiotowego projektu nie zostały wniesione zgłoszenia podmiotów zainteresowanych pracami legislacyjnymi.

3) przedstawienie wyników analizy wpływu aktu normatywnego w szczególności na:

- a) sektor finansów publicznych, w tym budżet państwa i budżety jednostek samorządu terytorialnego

Regulacja nakłada na poszczególne organy zadania mające na celu uczestnictwo w Systemie Informacyjnym Schengen i Systemie Informacji Wizowej. Zadania te dotyczą przygotowania od strony technicznej oraz organizacyjnej. Technicznym aspektem jest stworzenie lub dostosowanie odpowiednich systemów informatycznych, które umożliwią wykonanie postanowień ustawy, organizacyjnym – stworzenie

odpowiednich struktur i procedur w ramach kompetencji poszczególnych organów. Działania te stanowią obciążenie budżetu państwa.

Przygotowania poszczególnych organów mające na celu dostosowanie się do dorobku prawnego Schengen w zakresie udziału w Systemie Informacyjnym Schengen i Systemie Informacji Wizowej trwają od wielu lat i są prowadzone w oparciu o dokumenty zarządcze, przede wszystkim – *Program Dla Uczestnictwa Rzeczypospolitej Polskiej w Realizacji Tytułu IV Konwencji Wykonawczej Schengen (MasterPlan SIS II PL)* – wersja 2.4 z października 2004 r., *Program Dostosowania Organów Administracji Państwowej Do Współpracy z Systemem Informacyjnym Schengen (SIS II) i Systemem Informacji Wizowej (VIS) (MasterPlan SIS II i VIS PL)* – wersja 3.1 z czerwca 2006 r. oraz w *Suplement VIS* do dokumentu *MasterPlan SIS II i VIS PL* w wersji 3.1. Wspomniane dokumenty zarządcze określają cele i zadania konieczne do wykonania, pozostawiając poszczególnym organom kwestię sposobu ich realizacji, a więc oceny potrzeby konkretnych projektów i ich prowadzenie. Aktualnie duża część niezbędnych projektów jest ukończona lub jest w trakcie realizacji.

Niemniej jednak, zaproponowane w projekcie ustawy rozwiązania będą wiązać się z obciążeniem budżetu państwa w zakresie właściwości przede wszystkim Komendanta Głównego Policji, ministra właściwego do spraw wewnętrznych oraz Szefa Urzędu do Spraw Cudzoziemców, a także Ministra Spraw Zagranicznych.

W zakresie zadań związanych z zapewnieniem nadzoru nad KSI (MSWiA) oraz operacyjności KSI (KGP) przewiduje się następujące działania. Powołane powinno zostać „Biuro SIS i VIS”, podległe Ministrowi Spraw Wewnętrznych i Administracji wykonujące na jego rzecz funkcje nadzoru nad funkcjonowaniem Polskiego Komponentu SIS. Funkcje te mogłyby być wykonywane przez podległą Ministrowi Spraw Wewnętrznych i Administracji, Władzę Wdrażającą Programy Europejskie, po uzupełnieniu dotychczasowej struktury etatowej

zespołów SIS i VIS o 25 osób oraz zapewnienie odpowiedniego zaplecza technicznego, logistycznego i biurowego. Szacunkowe średnie miesięczne koszty osobowe brutto (związane z ww. wspomnianym uzupełnieniem struktury etatowej WWPE) wyniosą 175.000,00 PLN. Koszty związane z utworzeniem stanowisk pracy wyniosą ok. 5.000 PLN na osobę. Zapewnienie odpowiedniego zaplecza technicznego, logistycznego i biurowego (w tym system teleinformatyczny) wyniesie ok. 5.800.000,00 PLN. Miesięczne koszty związane ze stałymi opłatami – około 45.000,00 PLN.

Powstanie także konieczność przyznania KGP dodatkowych 50 etatów dla nowotworzonego Biura Eksploatacji N.SIS – w tym: wydział technologiczno-operatorski, zespół radców prawnych, wydział ogólny. Wymagane będzie także zwiększenie obsady kadrowej o 20 etatów na obsługę administracyjną systemu (dla Biura Łączności i Informatyki KGP). Jednorazowe koszty związane z powyższymi wymaganiami – w zakresie wyposażenia sprzętowego, w tym systemu informatycznego dla Biura N.SIS szacowane są na 7 310 000,00 PLN. Szacunkowe średnie miesięczne koszty osobowe (brutto) wynoszą 665.000,00 zł, natomiast stałe koszty np. związane z opłatami, utrzymaniem samochodów usuwaniem awarii itp. – 50 000,00 zł.

W przypadku projektów realizowanych przez Komendanta Głównego Policji należy wskazać, że część przedsięwzięć planowanych do sfinansowania w ramach Funduszu Schengen – z uwagi na brak możliwości zakontraktowania środków Funduszu w terminie przewidzianym przez Komisję Europejską – musi zostać sfinansowany ze środków krajowych. Dotyczy to w szczególności niezbędnego do prawidłowego funkcjonowania Biura SIRENE zadania polegającego na przygotowaniu systemu teleinformatycznego polskiej komórki SIRENE, o łącznej wartości 6 390 000 zł.

W odniesieniu do zadań Szefa Urzędu do Spraw Cudzoziemców skutki finansowe związane z wejściem w życie projektowanej ustawy obejmą koszty wynikające z potrzeby zwiększenia zatrudnienia w Urzędzie do

Spraw Cudzoziemców o dodatkowe 34 etaty, w związku z przejęciem przez Urząd zadań Centralnego Organu Wizowego. Wskazana ilość etatów jest niezbędna dla zapewnienia właściwej realizacji zadań Centralnego Organu Wizowego poprzez pracę w systemie zmianowym (24 godziny na dobę, 365 dni w roku).

Szacuje się, że koszty związane ze zwiększeniem liczby osób zatrudnionych w Urzędzie do Spraw Cudzoziemców w 2008 r. wyniosą ok. 1 734 885 zł. Na powyższą kwotę składają się koszty dotyczące utworzenia 1 etatu, tj. 3 150 zł, w tym koszty miesięcznego wynagrodzenia oraz koszty pochodne (środki finansowe na ZUS, Fundusz Pracy, Zakładowy Fundusz Świadczeń Socjalnych), a także koszty związane z utworzeniem stanowisk pracy w wysokości ok. 5 000 zł na osobę.

W związku z wejściem w życie ustawy powstanie konieczność zwiększenia obsady etatowej w centrali Ministerstwa Spraw Zagranicznych oraz placówkach zagranicznych w liczbie odpowiednio 12 i 30 etatów. Zwiększenie etatowe w centrali MSZ w Warszawie jest związane z koniecznością zapewnienia utrzymania i prawidłowego funkcjonowania konsularnego systemu informatycznego i systemu teletransmisyjnego w trybie zmianowym (24 godziny na dobę, 365 dni w roku) przez Biuro Informatyki oraz Biuro Łączności.

Powstaje także konieczność utworzenia 30 etatów administratorów regionalnych, którzy odpowiedzialiby za prawidłowe funkcjonowanie systemu informatycznego i teletransmisyjnego w podległych urządach konsularnych na całym kwiecie.

Szacunkowe koszty osobowe brutto utworzenia ww. etatów w 2008 r. wyniosą, ok. 13 146 000 zł. Na powyższe koszty składają się: koszt osobowy etatu w placówce zagranicznej 221 000 zł, koszt osobowy etatu w centrali MSZ 63 000 zł oraz pozostałe koszty rzeczowo-administracyjne przypadające na jeden etat w Centrali MSZ w wysokości 5 000 zł.

Całkowite koszty związane z wejściem w życie przedmiotowej regulacji wyniosą: 45 725 885,00 PLN

KGP – Biuro SIRENE	6390000
URiC	1734885
MSZ	13146000
KGP – Biuro N.SIS	15890000
WWPE	8565000
Razem	45725885

b) rynek pracy

Brak wpływu regulacji na rynek pracy

c) konkurencyjność gospodarki i przedsiębiorczość, w tym na funkcjonowanie przedsiębiorstw

Brak wpływu na konkurencyjność gospodarki i przedsiębiorczość

Regulacja mogłaby wpłynąć na gospodarkę i przedsiębiorczość w zakresie branży IT, ze względu na ewentualną konieczność dostosowania się poszczególnych organów do wymagań ustawy i związaną z tym możliwość dokonania tych prac w ramach zamówień publicznych. Z uwagi jednak na wcześniej wskazany fakt wieloletnich przygotowań do włączenia do Systemu Informatycznego Schengen i Systemu Informacji Wizowej przez poszczególne organy potencjalny wpływ regulacji na obszar gospodarki i przedsiębiorczości byłby bardzo ograniczony.

d) sytuację i rozwój regionalny

Brak wpływu regulacji na sytuację i rozwój regionalny

4) wskazanie źródeł finansowania, zwłaszcza jeżeli projekt pociąga za sobą obciążenie budżetu państwa lub budżetów jednostek samorządu terytorialnego

Prace dostosowawcze były prowadzone w dużej mierze w oparciu o środki europejskie, w tym pochodzące z Funduszu Schengen. Dodatkowe prace, dotyczące przede wszystkim Komendanta Głównego Policji, Szefa Urzędu do Spraw Cudzoziemców oraz ministra właściwego ds. wewnętrznych, a także Ministra Spraw Zagranicznych wskazane powyżej, stanowią dodatkowe skutki finansowe dla budżetu państwa.

07/10si

URZĄD
KOMITETU INTEGRACJI EUROPEJSKIEJ
SEKRETARZ
KOMITETU INTEGRACJI EUROPEJSKIEJ
SEKRETARZ STANU

Ewa Ośniecka - Tamecka

Min.EOT/1568 /2007/DP/mg

Warszawa, 2.07. 2007 r.

Pani Jolanta Rusiniak
Sekretarz Rady Ministrów
Kancelaria Prezesa Rady Ministrów

Opinia o zgodności z prawem Unii Europejskiej projektu ustawy o udziale Rzeczypospolitej Polskiej w Systemie Informacyjnym Schengen oraz w Systemie Informacji Wizowej, wyrażona na podstawie art. 2, ust. 1 pkt 2 ustawy z dnia 8 sierpnia 1996 r. o Komitecie Integracji Europejskiej (Dz. U. Nr 106, poz. 494) przez Sekretarza Komitetu Integracji Europejskiej, Panią Ewę Ośniecką - Tamecką, działającą z upoważnienia Przewodniczącego Komitetu Integracji Europejskiej

Szanowna Pani Minister!

W związku z przedłożonym projektem (pismo nr RM-10-101-07 z dn. 29 czerwca br.), pozwalam sobie wyrazić następującą opinię:

Projektowana ustawa jest zgodna z prawem Unii Europejskiej.

Z poważaniem

Do uprzejmej wiadomości:

Pan Grzegorz Bliźniuk

Pełnomocnik Rządu do Spraw Przygotowania Organów Administracji Rządowej do Współpracy z Systemem SIS i Systemem VIS

2007-07-03